

ΠΑΝΤΕΙΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΕΘΝΩΝ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ & ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΠΜΣ ΔΙΕΘΝΕΣ & ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

«Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης: διαδικασία έκδοσης και εκτέλεσής του από τις αρμόδιες Αρχές των Κρατών Μελών και βέλτιστες πρακτικές».

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Βασιλική Παπακώστα

ΑΘΗΝΑ, 2023

Τριμελής Επιτροπή
Όλγα Τσόλκα, Επίκουρη καθηγήτρια Παντείου Πανεπιστημίου (επιβλέπουσα)
Αργύρης Πασσάς, Ομότιμος καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου
Δομίνικος Αρβανίτης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου

Copyright © Βασιλική Παπακώστα, 2023

All rights reserved. Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος.

Απαγορεύεται η αντιγραφή, αποθήκευση και διανομή της παρούσας διπλωματικής εργασίας εξ ολοκλήρου ή τμήματος αυτής, για εμπορικό σκοπό. Επιτρέπεται η ανατύπωση, αποθήκευση και διανομή για σκοπό μη κερδοσκοπικό, εκπαιδευτικής ή ερευνητικής φύσης, υπό την προϋπόθεση να αναφέρεται η πηγή προέλευσης και να διατηρείται το παρόν μήνυμα. Ερωτήματα που αφορούν τη χρήση της διπλωματικής εργασίας για κερδοσκοπικό σκοπό πρέπει να απευθύνονται προς την συγγραφέα.

Η έγκριση της διπλωματικής εργασίας από το Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών δεν δηλώνει αποχή των γνωμών της συγγραφέα.

Συντομογραφίες

ΕΕ: Ευρωπαϊκή Ένωση

ΕΕΣ: Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης

ΣυνθΕΕ: Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΣΛΕΕ: Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΕΣ: Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης

ΚΠΔ: Κώδικας Ποινικής Δικονομίας

ΠΚ: Ποινικός Κώδικας

SIS: Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν

ΕΣΔΑ: Εφαρμογή Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντομογραφίες	3
Εισαγωγή	10
Κεφάλαιο πρώτο	
Λόγοι δημιουργίας του θεσμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στο πλαίσιο του ευρω - ενωσιακού ποινικού δικαίου	12
1. Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ένωσης.	12
1.1. Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις.	13
1.2. Η νομική βάση για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.	14
1.3. Οι συμβάσεις περί έκδοσης.	15
2. Η Απόφαση – Πλαίσιο του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών (2002/584/ΔΕΥ) και ο Ν. 3251/2004 με τίτλο «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του Ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις»	16
2.1. Συνοπτική παρουσίαση.	16
2.2. Διάκριση της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης από το καθεστώς έκδοσης.	17
2.3. Η μεταφορά της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης στο ελληνικό δίκαιο.	22
Κεφάλαιο δεύτερο	
Έκδοση και εκτέλεση του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης - Η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών	27
1. Η έκδοση του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης.	27
1.1. Το πεδίο εφαρμογής του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης.	27
1.1.1. Η άσκηση ποινικής δίωξης.	28
1.1.2. Η εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας.	28
1.2. Ο έλεγχος της αναλογικότητας.	29

1.3. Ο κανόνας της ειδικότητας – πιθανή ποινική δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις.	30
1.3.1. Η διαδικασία παραίτησης από τον κανόνα της ειδικότητας με τη συγκατάθεση της δικαστικής Αρχής του Κράτους Μέλους εκτέλεσης.	31
2. Η διαδικασία έκδοσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης.	32
2.1. Άλλες εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες και Ευρωπαϊκά Εντάλματα Σύλληψης που αφορούν το ίδιο πρόσωπο.	32
2.1.1. Στο Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος.	32
2.1.2. Σε άλλο Κράτος Μέλος.	33
2.2. Η συμπλήρωση του εντύπου του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης.	34
2.2.1. Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών που είναι απαραίτητες για την παράδοση.	34
2.2.2. Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών που παρέχονται από την δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος.	34
3. Η διαβίβαση του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν.	35
3.1. Όταν η δικαστική Αρχή έκδοσης δεν γνωρίζει τον τόπο όπου βρίσκεται ο καταζητούμενος.	36
3.2. Όταν ο τόπος όπου βρίσκεται ο καταζητούμενος είναι γνωστός..	40
3.3. Η μετάφραση του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης	40
3.4. Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών κατόπιν της σύλληψης του καταζητουμένου.	41
3.5. Ο επείγων χαρακτήρας της ανταλλαγής συμπληρωματικών πληροφοριών.	43
Κεφάλαιο τρίτο	
Αξιολόγηση της εφαρμογής του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στα Κράτη Μέλη – Βέλτιστες πρακτικές	45
1. Ο τέταρτος γύρος αξιολόγησης των Κρατών Μελών με τίτλο «Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των σχετικών διαδικασιών παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών».	45

1.1.	Τα κύρια ευρήματα.	46
1.2.	Η αξιολόγηση της Ελλάδας.	46
1.2.1.	Τα κυριότερα ευρήματα.	47
1.2.1.1.	Η Ελλάδα ως Κράτος Μέλος έκδοσης.	47
1.2.1.1.1.	Η ελληνική νομοθεσία και οι σχετικές διαδικασίες.	47
1.2.1.1.2.	Η συγκεντρωτική προσέγγιση στον χειρισμό υποθέσεων Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης.	47
1.2.1.1.3.	Ο τρόπος καταγραφής και παρακολούθησης των υποθέσεων Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης.	48
1.2.1.1.4.	Το καθεστώς λειτουργίας των Εισαγγελιών Εφετών.	49
1.2.1.1.5.	Η αντικατάσταση των καταχωρίσεων στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν βάσει του άρθρου 95 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν.	49
1.2.1.1.6.	Η καλή πρακτική της μετάφρασης των Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης στην αγγλική γλώσσα από πλευράς της Ελλάδας.	49
1.2.1.2.	Η Ελλάδα ως Κράτος Μέλος εκτέλεσης.	50
1.2.1.2.1.	Οι εξουσίες του Εισαγγελέα Εφετών.	50
1.2.1.2.2.	Ο κατάλογος των αδικημάτων που δεν καλύπτονται από το έλεγχο του διττού αξιοποιίνου.	51
1.2.1.2.3.	Η μεταφορά των λόγων προαιρετικής μη εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάματος Σύλληψης στην ελληνική νομοθεσία ως υποχρεωτικών.	53
1.2.1.2.4.	Οι λόγοι μη εκτέλεσης του εντάματος σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 12 της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.	54
1.2.1.2.5.	Η άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Ελλήνων υπηκόων κατόπιν παραλαβής του Ευρωπαϊκού Εντάματος Σύλληψης.	56
1.2.1.2.6.	Η νομική συνδρομή στις υποθέσεις που αφορούν το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.	59
1.2.1.2.7.	Οι διαδικασίες προσφυγής.	61
1.2.1.2.8.	Η καλή πρακτική του ευέλικτου γλωσσικού καθεστώτος από πλευράς της Ελλάδας.	61
1.2.1.2.9.	Η καλή πρακτική της εφαρμογής ευέλικτου γλωσσικού καθεστώτος από πλευράς της Ελλάδας ως Κράτους Μέλους εκτέλεσης.	62

2.	Η αξιολόγηση του τρόπου μεταφοράς της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης στις εθνικές έννομες τάξεις των Κρατών Μελών.	62
2.1.	Τα κύρια ευρήματα.	62
2.2.	Τα επόμενα βήματα με σκοπό την διασφάλιση της συμμόρφωσης των Κρατών Μελών με την Απόφαση Πλαίσιο για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.	63
	Συμπεράσματα	65

Περίληψη

Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης συνιστά ένα από τα δραστικότερα και πιο καινοτόμα μέσα για την πραγμάτωση του Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης στη μέχρι τώρα πορεία των Κρατών Μελών προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Η παρούσα εργασία θα εξετάσει τους λόγους που οδήγησαν στην δημιουργία του θεσμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στο πλαίσιο του ευρω - ενωσιακού ποινικού δικαίου (κεφάλαιο πρώτο), την διαδικασία έκδοσης και εκτέλεσης του ΕΕΣ, την καταχώρισή του στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών (κεφάλαιο δεύτερο), παραθέτοντας τα αποτελέσματα του τέταρτου γύρου αξιολόγησης των Κρατών Μελών ως προς την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στα Κράτη Μέλη, εστιάζοντας στην περίπτωση της Ελλάδας και υπογραμμίζοντας τις βέλτιστες πρακτικές που εφαρμόζουν οι αρμόδιες ελληνικές Αρχές που εμπλέκονται στην διαδικασία έκδοσης και εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, καθώς και τα κύρια ευρήματα της αξιολόγησης του τρόπου μεταφοράς της Απόφασης – Πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ στις εθνικές έννομες τάξεις των Κρατών Μελών (κεφάλαιο τρίτο). Βασικά συμπεράσματα της διπλωματικής εργασίας αποτελούν ο ικανοποιητικός βαθμός εφαρμογής του θεσμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στα Κράτη Μέλη με περιθώριο βελτίωσης, ο μετασχηματισμός του ευρωπαϊκού ποινικού δικαίου σε έναν από τους πιο δυναμικούς και συνταγματικά σημαντικούς τομείς του ευρω - ενωσιακού δικαίου, αλλά και η ανάγκη επαγρύπνησης απέναντι στις παρούσες και μελλοντικές προκλήσεις που σχετίζονται με το ευρωπαϊκό ποινικό δίκαιο, ιδίως όσον αφορά το κράτος δικαίου.

Λέξεις – κλειδιά:

Ευρωπαϊκή Ένωση, Χώρος Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης, Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, Απόφαση – Πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ, Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, Τμήμα SIRENE

Abstract

The European Arrest Warrant constitutes one of the most active and innovative means for the establishment of the Area of Freedom, Security and Justice in the so far path of the Member States towards the European integration. This dissertation will examine the reasons that led to the creation of the European Arrest Warrant in the context of EU criminal law (chapter one), the process of issuing and executing the European Arrest Warrant, its registration in the Schengen Information System and the exchange of supplementary information (chapter two), the results of the fourth round of evaluation of the Member States regarding the implementation of the European Arrest Warrant in the Member States, focusing on Greece including highlighting the best practices applied by the competent Greek Authorities involved in the issuance and execution process of the European Arrest Warrant, as well as the main findings of the evaluation of the transfer of the Council Framework Decision 2002/584/JHA to the national legislations of the Member States (chapter three). The main conclusions of this dissertation include the satisfactory level of implementation of the European Arrest Warrant in the Member States with some room for improvement, the transformation of European criminal law into one of the most dynamic and constitutionally important areas of EU law, but also the need for vigilance to face current and future challenges in relation to the European criminal law, especially regarding the rule of law.

Keywords:

European Union, Area of Freedom, Security and Justice, European Arrest Warrant, Council Framework Decision 2002/584/JHA, Schengen Information System, SIRENE Bureau

Εισαγωγή

Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης (στο εξής ΕΕΣ) συνιστά ένα από τα αντικείμενα που ρυθμίζει το παράγωγο ευρω-ενωσιακό δίκαιο με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, τόσο από δικονομικής, όσο και ουσιαστικής πλευράς όσον αφορά το ποινικό δίκαιο. Η εφαρμογή του ΕΕΣ έχει μελετηθεί από τη νομολογία των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εφεξής Ένωσης) και του Δικαστηρίου της Ένωσης (εφεξής Δικαστήριο), δίνοντας έναυσμα για ποικίλες συζητήσεις στην επιστημονική θεωρία. Το ΕΕΣ συνιστά ένα από τα δραστικότερα και πιο καινοτόμα μέσα για την πραγμάτωση του Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης στη μέχρι τώρα πορεία των Κρατών Μελών προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Το ΕΕΣ αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στον χώρο του ποινικού δικαίου, η οποία έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως ο «*ακρογωνιαίος λίθος*» της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις¹. Ο ενωσιακός νομοθέτης εισήγαγε το ΕΕΣ στο ευρω-ενωσιακό δίκαιο με την Απόφαση - Πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 13ης Ιουνίου 2002 με τίτλο «για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ Κρατών Μελών»³ (στο εξής: Απόφαση – Πλαίσιο για το ΕΕΣ), η οποία ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το Ν. 3251/2004⁴. Βασικό αντικείμενο προαναφερόμενης Απόφασης – Πλαισίου αποτέλεσε αφενός η κατάργηση του πολύπλοκου θεσμού της έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών και των συναφών χρονοβόρων διαδικασιών, βάσει της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Εκδόσεως του 1957 (Ν. 4165/1961)⁵, αφετέρου να

---

¹ Προοίμιο 2002/584/ΔΕΥ Απόφασης – Πλαίσιο του Συμβουλίου της 13-6-2002, 6η αιτιολογική σκέψη. Βλ. και αιτιολογική έκθεση στο σχέδιο νόμου «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του Ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις».

² ΕΕ, L 190 της 18-7-2002.

³ ΕΕ, L 190 της 18-7-2002, Απόφαση – Πλαίσιο του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (2002/584/ΔΕΥ).

⁴ Φ.Ε.Κ. Α' - 127/9-7-2004) «Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, τροποποίηση του Ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις».

⁵ ΕΕ, C 191 της 23/06/1997, Σύμβαση για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Επεξηγηματική Έκθεση (Κείμενο εγκριθέν από το Συμβούλιο στις 26 Μαΐου 1997).

επιτραπεί η ελεύθερη κυκλοφορία των δικαστικών αποφάσεων σε ένα «χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης»⁶.

Στην παρούσα εργασία θα εξεταστούν μερικά από τα ποικίλα θέματα που ρυθμίζουν οι προαναφερθείσες νομοθετικές πράξεις και συγκεκριμένα οι λόγοι που οδήγησαν στην δημιουργία του θεσμού του ΕΕΣ στο πλαίσιο του ευρω - ενωσιακού ποινικού δικαίου (κεφάλαιο πρώτο), η διαδικασία έκδοσης και εκτέλεσης του ΕΕΣ, η καταχώρισής του στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών (κεφάλαιο δεύτερο), ενώ θα παρατεθούν τα κύρια αποτελέσματα του τέταρτου γύρου αξιολόγησης των Κρατών Μελών ως προς την εφαρμογή του ΕΕΣ στα Κράτη Μέλη, εστιάζοντας στην περίπτωση της Ελλάδας και στις βέλτιστες πρακτικές που εφαρμόζουν οι αρμόδιες ελληνικές Αρχές που εμπλέκονται στην διαδικασία έκδοσης και εκτέλεση του ΕΕΣ, καθώς και τα κύρια ευρήματα της αξιολόγησης του τρόπου μεταφοράς της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ στις εθνικές έννομες τάξεις των Κρατών Μελών (κεφάλαιο τρίτο).

---

⁶ Προοίμιο 2002/584/ΔΕΥ Απόφασης – Πλαίσιο του Συμβουλίου της 13-6-2002, 5η αιτιολογική σκέψη και άρθρο 3 Συνθ.Ε.Ε. (αρ. 2 Συνθ.Ε.Ε. πριν την τροποποίηση με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας).

Κεφάλαιο πρώτο

Λόγοι δημιουργίας του θεσμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στο πλαίσιο του ευρω - ενωσιακού ποινικού δικαίου

1. Ο χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ένωσης

Η ανάπτυξη του τομέα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (ΔΕΥ) ως δυναμικού πεδίου πολιτικής της Ένωσης συνιστά μία από τις σημαντικότερες εξελίξεις που έλαβαν χώρα κατά την διάρκεια της δεκαετίας του 1990. Η συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μελών της Ένωσης στο εν λόγω πεδίο έχει τις ρίζες της στα μέσα της δεκαετίας του 1970, εντός ενός άτυπου διακυβερνητικού πλαισίου και εκτός του κοινοτικού συστήματος στο οποίο λαμβάνονταν οι αποφάσεις. Με την θέση σε ισχύ της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣυνθΕΕ, Συνθήκη του Μάαστριχτ) την 1 Νοεμβρίου 1993, η συνεργασία σε θέματα ΔΕΥ εντάχθηκε στον «τρίτο πυλώνα» της ΣυνθΕΕ [Τίτλος I V]. Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, την 1 Μαΐου 1999, η ανάπτυξη των πολιτικών της Ένωσης σε θέματα ΔΕΥ μετεξελίχθηκε σε θεμελιακό στόχο, μέσω του άρθρου 2 της ΣυνθΕΕ, το οποίο προβλέπει την διατήρηση και την ανάπτυξη της Ένωσης ως "Χώρου Ελευθερίας, Ασφάλειας και Δικαιοσύνης". Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ πραγματοποιήθηκε ένα σημαντικό βήμα προς την "κοινοτικοποίηση" των ζητημάτων ΔΕΥ μέσω της μεταφοράς από τον τρίτο στον πρώτο πυλώνα, στο νέο Τίτλο IV της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣυνθΕΚ), όλων των θεμάτων ασύλου, μετανάστευσης, ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα και δικαστικής συνεργασίας σε αστικά θέματα, με την εξαίρεση των ζητημάτων δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και του τομέα αστυνομικής συνεργασίας, που παρέμειναν εντός του πλαισίου του Τίτλου VI της ΣυνθΕΕ ("τρίτος πυλώνας").

Με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ επιβλήθηκε πενταετές χρονοδιάγραμμα (έως την 1η Μαΐου 2004) με σκοπό την υιοθέτηση μίας δέσμης συγκεκριμένων μέτρων, με στόχο την εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, σηματοδοτώντας, επίσης, την αρχή του φιλόδοξου πενταετούς προγράμματος που συμφωνήθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, την 15η Οκτωβρίου 1999. Στα Συμπεράσματά του⁷, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στην παραπάνω Σύνοδό του,

⁷ Συμπεράσματα της Προεδρίας, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, 15 και 16 Οκτωβρίου 1999: <https://www.consilium.europa.eu/media/21052/91400.pdf>.

προσδιόρισε μία σειρά από πολιτικές προτεραιότητες στις επιταγές των οποίων οι πολιτικές των Κρατών Μελών θα έπρεπε να συμμορφωθούν μέχρι τα τέλη του 2004, στους ακόλουθους τομείς: i) Χώρος ελευθερίας, ο οποίος χαρακτηρίζεται από το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων σύμφωνα με το κεκτημένο Σένγκεν, την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την κατάργηση κάθε μορφής διακρίσεων. ii) Χώρος ασφάλειας, ο οποίος αφορά την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, κυρίως μέσω της ανάπτυξης της αστυνομικής και της τελωνειακής συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων Αρχών των Κρατών Μελών. iii) Χώρος δικαιοσύνης, που σχετίζεται με την βελτίωση της συνεργασίας ανάμεσα στις εθνικές δικαστικές Αρχές και την καλύτερη πρόσβαση των πολιτών της Ένωσης στην δικαιοσύνη.

1.1. Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις

Εκκινώντας από το ότι το ποινικό δίκαιο αποτελεί κατ' ουσίαν εθνικό δίκαιο, χαρακτηριζόμενο από αυτάρκεια και από την ιδιαίτερα στενή σχέση εξάρτησης με την χωρικά προσδιορισμένη εκάστοτε κρατική εξουσία, η εισαγωγή του στον θεσμικό κόσμο της Ένωσης προκάλεσε ποικίλα ανά εποχή συναισθήματα. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, στο πλαίσιο του πρώην τρίτου πυλώνα, ο οποίος έφερε τον τίτλο «διατάξεις για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις» (:τίτλος VI, ά. 29 επ. ΣυνθΕΕ), τέθηκε ο στόχος της οικοδόμησης ενός ενιαίου χώρου ελεύθερης κυκλοφορίας προσώπων και αγαθών, ασφάλειας και δικαιοσύνης χωρίς εσωτερικά σύνορα (άρθρ. 2 ΣυνθΕΕ). Ο κοινοτικός νομοθέτης εισήγαγε τον όρο του ποινικού δικαίου, αρχικά στη Συνθήκη του Μάαστριχτ (1992), ενώ στη συνέχεια τον αποτύπωσε ευρύτερα στο κείμενο της Συνθήκης του Άμστερνταμ (1997), όπως αυτή επεκτάθηκε, ακόμα περισσότερο, με τη Συνθήκη της Νίκαιας (2001) (άρθρ. 31).

Από τον Δεκέμβριο του 2009, ως αποτέλεσμα της θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας και του νομικά δεσμευτικού χαρακτήρα του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (εφεξής Χάρτης)⁸, οι διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβόνας που διέπουν τις νομοθετικές πράξεις στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας μετέβαλαν το πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργεί το ΕΕΣ.

---

⁸ ΕΕ C 202/389, Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2016/C 202/02): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016P/TXT&from=GA>.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, κάθε φορά που τροποποιείται μια πράξη που ίσχυε πριν από τη Λισαβόνα, όπως η Απόφαση - Πλαίσιο του Συμβουλίου, η Επιτροπή φέρει την εξουσία να κινεί διαδικασίες επί παραβάσει, ενώ το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία ως προς την ορθότητα εφαρμογής του τροποποιηθέντος μέτρου, εξουσίες οι οποίες θα εφαρμόζονταν μετά την 1η Δεκεμβρίου 2014, στο τέλος της μεταβατικής περιόδου που ορίζεται στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Επιπλέον, τυχόν τροποποιημένη Απόφαση - Πλαίσιο του Συμβουλίου θα ισχύει υπό τους νέους κανόνες της Συνθήκης της Λισαβόνας αναφορικά με την θέσπιση νομοθετικών μέτρων στον εν λόγω τομέα, όπως για παράδειγμα η συναπόφαση μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και η δυνατότητα μη συμμετοχής ορισμένων Κρατών Μελών⁹.

Ο Μιτσιλέγκας¹⁰ παρατηρεί, ότι με την θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, ξεκίνησε η διαδικασία «υπερεθνικοποίησης» του ευρωπαϊκού ποινικού δικαίου, θεωρώντας τη συμβολή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Δικαστηρίου της Ένωσης καθοριστική ως προς τον παραπάνω σκοπό, δίνοντας έμφαση στην εξέταση του αντίκτυπου των παρεμβάσεων της Ένωσης στον τομέα των θεμελιωδών δικαιωμάτων, επισημαίνοντας ειδικότερα τη συμβολή του Δικαστηρίου στην εξέταση των συνταγματικών επιπτώσεων του ενωσιακού ποινικού δικαίου, κυρίως ως προς την εξέλιξη της νομολογίας του αναφορικά με την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και το ΕΕΣ (σ.220).

1.2. Η νομική βάση για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης

Η νομική βάση για το ΕΕΣ εντοπίζεται στο αρθρ. 31 ΣυνθΕΕ, το οποίο προσδιορίζει τα θεματικά αντικείμενα της ενωσιακής δράσης στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις¹¹. Τα εν λόγω ζητήματα, πέραν του παραδοσιακού μέσου των συμβάσεων που συνάπτονται μεταξύ των Κρατών Μελών, υπό την αιγίδα

---

⁹ Σύμφωνα με τα Πρωτοκόλλα 21 και 22 της Συνθήκης της Λισαβόνας, η Ιρλανδία και η Δανία δεν συμμετέχουν στην θέσπιση μέτρων στον τομέα Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, ενώ η Ιρλανδία έχει την δυνατότητα να συμμετάσχει στην θέσπιση ενός μέτρου (opt-in).

¹⁰ Mitsilegas V. (2020). 20 years from Tampere. The Constitutionalisation of Europe's Area of Criminal Justice. Στο S. Carrera, D. Curtin and A. Geddes (επιμ), *20 Years Anniversary of the Tampere Programme, Europeanisation Dynamics of the EU Area of Freedom, Security and Justice* (p.220). Fiesole: European University Institute.

¹¹ Βλ. αρθρ. 31-1 : «Η από κοινού δράση για τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής :[...] β) διευκόλυνση της έκδοσης μεταξύ των κρατών-μελών.

πλέον της Ένωσης¹², ρυθμίζονται και με Αποφάσεις - Πλαίσιο, η αρμοδιότητα έκδοσης των οποίων παρέχεται στο Συμβούλιο της Ένωσης (αρθρ. 34 ΣυνθΕΕ¹³). Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ (παρ. 1)¹⁴, προσδιορίζεται ο λόγος προτίμησης του εν λόγω νομικού μέσου έναντι της σύμβασης, καθώς οι πολυάριθμες συμβάσεις περί έκδοσης που είχαν μέχρι τότε εκπονηθεί στο πλαίσιο της Ένωσης *«αντιπροσώπευαν ασφαλώς την εποχή της υπογραφής τους ουσιαστική πρόοδο, αλλά σήμερα αποτελούν ένα μηχανισμό δυσκίνητο και πεπαλαιωμένο σε σχέση με τις μεταβολές που επήλθαν στις σχέσεις των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης»*. Σε άλλο σημείο της παρ. 1 της αιτιολογικής έκθεσης της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ (παρ. 1) ο ενωσιακός νομοθέτης αναφέρει, ότι η έκδοση *«Συχνά χρονοβόρα και πολύπλοκη, δεν είναι πλέον ενδεδειγμένη για ένα χώρο χωρίς σύνορα όπως ο ευρωπαϊκός χώρος, ο οποίος χαρακτηρίζεται από υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης και συνεργασίας μεταξύ κρατών τα οποία θέτουν όλα υψηλές απαιτήσεις για το κράτος δικαίου»*.

1.3. Οι συμβάσεις περί έκδοσης

Η διακρατική συνεργασία με στόχο την πρόληψη και καταστολή της ποινικά επιλήψιμης αντικοινωνικής εκτροπής σταδιακά διευρύνθηκε και προσέλαβε αξιοσημείωτες διαστάσεις από την δεκαετία του 1950, όταν και πλέον άρχισαν να υπογράφονται και να τίθενται σε εφαρμογή σημαντικές πολυμερείς (διεθνείς) συμβάσεις, με αντικείμενο ρύθμισης θέματα έκδοσης, αλλά και δικαστικής συνδρομής σε ζητήματα ποινικών υποθέσεων.

Η Ελλάδα έχει υπογράψει διμερείς και κυρίως διεθνείς συμβάσεις με τα κυριότερα κράτη από και προς τα οποία ενδέχεται να καταφύγουν φυγόδικοι και φυγόποινοι, με τις οποίες ρυθμίζονται ζητήματα δικαστικής συνεργασίας. Εκτός από τις παραπάνω διμερείς συμβάσεις, οι βασικές νομικές πράξεις που διέπουν τα θέματα σχετικά με την έκδοση στην Ελλάδα και αποτελούν αντικείμενο μελέτης, επεξεργασίας

---

¹² Βλ. αρθρ. 34 παρ. 2 : «[...] το Συμβούλιο μπορεί : δ) να καταρτίζει συμβάσεις τις οποίες συνιστά στα κράτη-μέλη προς αποδοχή σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς τους κανόνες.».

¹³ Βλ. αρθρ. 34 παρ. 2 : «[...] το Συμβούλιο μπορεί : β) να υιοθετεί αποφάσεις-πλαίσιο με σκοπό την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών-μελών...».

¹⁴ ΕΕ 332 Ε της 27/11/2001, Πρόταση ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=COM%3A2001%3A0522%3AFIN>.

και εφαρμογής τους στον ευρωπαϊκό χώρο είναι η «Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Έκδοση» (ΕΣΕ) της 13^{ης} Δεκεμβρίου 1957 του Συμβουλίου της Ευρώπης (Ν. 4165/1961)¹⁵, το πρώτο πρόσθετο Πρωτόκολλο της 15^{ης} Οκτωβρίου 1975, και το δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17^{ης} Μαρτίου 1978.

Στο πλαίσιο της Ένωσης έχουν συναφθεί τρεις συμβάσεις αναφορικά με την έκδοση, οι οποίες αποτελούν τμήμα του ενωσιακού κεκτημένου. Αυτές είναι: α) η Συμφωνία Schengen της 14^{ης} Ιουνίου 1985 (ιδίως τα άρθρα 59-64) καθώς και η από 19/06/1990 Σύμβαση για την εφαρμογή της Συμφωνίας Σένγκεν¹⁶, στις οποίες έχουν προσχωρήσει μέχρι και σήμερα 27 Κράτη Μέλη, β) Η Σύμβαση για την Έκδοση μεταξύ των Κρατών Μελών της Ε.Ε. της 27^{ης} Σεπτεμβρίου 1996¹⁷ (Ν. 2718/1999) και γ) η Σύμβαση για την Απλουστευμένη Διαδικασία Έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών της Ε.Ε. της 10^{ης} Μαρτίου 1995¹⁸ (Ν. 2787/2000).

2. Η Απόφαση - Πλαίσιο του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών (2002/584/ΔΕΥ) και ο Ν. 3251/2004 με τίτλο «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του Ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις»

2.1. Συνοπτική παρουσίαση

Η Απόφαση - Πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης «για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών» υιοθετήθηκε στις 13 Ιουνίου 2002 στο πλαίσιο του τίτλου VI της Συνθήκης

---

¹⁵ ΕΕ C 313 της 23/10/1996, Σύμβαση η οποία καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A41996A1023%2802%29>.

¹⁶ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, Κεκτημένο του Σένγκεν - Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:42000A0922\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:42000A0922(02)).

¹⁷ ΕΕ C 191 της 23/06/1997, Σύμβαση για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Επεξηγηματική Έκθεση (Κείμενο εγκριθέν από το Συμβούλιο στις 26 Μαΐου 1997): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A51997XG0623>.

¹⁸ ΕΕ C 313 της 23/10/1996, Σύμβαση η οποία καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A41996A1023%2802%29>.

για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Όπως θα καταδειχθεί στη συνέχεια, πρόκειται για ένα κείμενο ιδιαίτερα λεπτομερές, το οποίο καταδεικνύει την πρόθεση του Συμβουλίου να μην αρκестεί στην διατύπωση μόνο ενός πλαισίου δράσης, αλλά, πολύ περισσότερο, να καταστρώσει ένα πλέγμα συγκεκριμένων ρυθμίσεων ακριβείας, περιορίζοντας το περιεχόμενο και την έκταση της διακριτικής ευχέρειας των Κρατών Μελών κατά την εναρμόνιση της εσωτερικής τους νομοθεσίας. Ανήκει στον πάλαι ποτέ Γ' πυλώνα της Ε.Ε. με τίτλο «Αστυνομική και Δικαστική Συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις».

Εξίσου διαφωτιστικό με το κυρίως σώμα της Απόφασης είναι το προοίμιο της, αποτελούμενο από δεκατέσσερα σημεία, στο οποίο εκτίθενται οι στόχοι και οι προσδοκίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και ορισμένες επιφυλάξεις υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίες δεν κρίθηκε, ίσως, σκόπιμο να επαναληφθούν στη συνέχεια. Έτσι, στο σημείο 5 διακηρύσσεται, ότι *«Ο στόχος που έχει θέσει η Ένωση να γίνει ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης οδηγεί στην κατάργηση της έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών και την αντικατάστασή της από ένα σύστημα παράδοσης μεταξύ των δικαστικών αρχών. Παραδοσιακές σχέσεις συνεργασίας που έχουν καθιερωθεί μέχρι τώρα στις σχέσεις μεταξύ Κρατών Μελών θα πρέπει να αντικατασταθούν από ένα σύστημα ελεύθερης διακίνησης δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις, που θα καλύπτει τόσο τις προδικαστικές όσο και τις οριστικές αποφάσεις, εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης»*. Περαιτέρω, στο σημείο 6 αναφέρεται, ότι το ΕΕΣ «είναι το πρώτο συγκεκριμένο μέτρο στο πεδίο του ποινικού δικαίου που εφαρμόζει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης [ενν. των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις]», αρχή η οποία θεωρείται από το Συμβούλιο ως «θεμέλιος λίθος της δικαστικής συνεργασίας».

2.2. Διάκριση της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης από το καθεστώς έκδοσης

Στη συνέχεια παρατίθενται τα κύρια στοιχεία της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ που την διακρίνουν από το καθεστώς έκδοσης¹⁹:

i) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 της Απόφασης – Πλαισίου, το ΕΕΣ αποτελεί *«δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης*

---

¹⁹ COM/2020/270 final, Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσίου του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0270>.

και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας». Με άλλα λόγια, το ΕΕΣ συνιστά δικαστική απόφαση εκτελεστή σε άλλο Κράτος Μέλος βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, με αποτέλεσμα οι αποφάσεις να λαμβάνονται αποκλειστικά από τις δικαστικές Αρχές χωρίς πολιτική ανάμειξη. Με σκοπό, λοιπόν, την έκδοση ΕΕΣ, απαιτείται πάντοτε η έκδοση εθνικής εκτελεστής δικαστικής απόφασης ή εθνικού εντάλματος σύλληψης ή παρόμοιας δικαστικής απόφασης προγενέστερης και διαφορετικής από το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης²⁰. Οσον αφορά τον όρο «δικαστική Αρχή», ρητώς αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση της Απόφασης – Πλαισίου²¹, ότι ο παραπάνω όρος αντιστοιχεί στις καθεαυτό δικαστικές Αρχές και στην Εισαγγελία και όχι στις αστυνομικές Αρχές.

Το Δικαστήριο, στις αποφάσεις που εξέδωσε επί των υποθέσεων C-452/16 PPU, Poltorak²² και C-477/16 PPU, Kovalkovas²³, επισήμανε ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 1 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, το ΕΕΣ αποτελεί «δικαστική απόφαση», η οποία πρέπει να εκδίδεται από «δικαστική Αρχή», κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ. 1 της εν λόγω Απόφασης – Πλαισίου, σύμφωνα με την οποία «η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική Αρχή του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης». Στις εν λόγω υποθέσεις, το Δικαστήριο έκρινε, ότι στην έννοια του όρου «δικαστική Αρχή» του άρθρου 6 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ εμπίπτουν όχι μόνο οι δικαστές ή τα δικαιοδοτικά όργανα Κράτους Μέλους αλλά ευρύτερα οι Αρχές που μετέχουν στην διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης σύμφωνα

---

²⁰ Ανακοίνωση της επιτροπής — Εγχειρίδιο για τον τρόπο έκδοσης και εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (2017/C 335/01): [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1006\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1006(02)).

²¹ Βλ. σημείωση 14.

²² Απόφαση του Δικαστηρίου της 10^{ης} Νοεμβρίου 2016, Poltorak, C-452/16PPU, ECLI:EU:C:2016:858: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=185246&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7752535>.

²³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 10^{ης} Νοεμβρίου 2016, Kovalkovas, C-477/16PPU, ECLI:EU:C:2016:861: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=185243&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7752891>.

με το εθνικό δίκαιο του εν λόγω Κράτους Μέλους, χωρίς, ωστόσο, να περιλαμβάνει και τις αστυνομικές Υπηρεσίες ή όργανα της εκτελεστικής εξουσίας Κράτους Μέλους (πχ. Υπουργείο).

Στο ίδιο πνεύμα, η Επιτροπή, σε έκθεσή της²⁴, καθιστά σαφές, ότι σε κάθε περίπτωση αποκλείεται η εκτέλεση ΕΕΣ το οποίο έχει εκδοθεί από Αρχή η οποία σύμφωνα με το νομικό σύστημα του Κράτους Μέλους έκδοσης δεν θεωρείται «δικαστική Αρχή», ακόμη και στην περίπτωση που η εν λόγω Αρχή έγινε αρμόδια για την έκδοση του ΕΕΣ βάσει της νομοθεσίας του Κράτους Μέλους αυτού²⁵.

Ο Μουζάκης (2009) θεωρεί, ότι στο πλαίσιο μιας αυτόνομης ερμηνείας σε ενωσιακό επίπεδο του όρου «δικαστική Αρχή» και ένεκα του σεβασμού στις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των Κρατών Μελών, στην έννοια του ως άνω όρου κρίνεται σκόπιμο να περιλαμβάνονται μόνο οι δικαστικές και εισαγγελικές Αρχές και όχι οι εκτελεστικές ή αστυνομικές Αρχές, ακόμη και στην περίπτωση που σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους Μέλους έκδοσης, αυτές θεωρούνται «δικαστικές»²⁶. Ωστόσο, κατά τον συγγραφέα, με σκοπό τον σεβασμό της αυτονομίας των νομικών συστημάτων των Κρατών Μελών, όταν ως Αρχή έκδοσης του ΕΕΣ έχει οριστεί δικαστική ή εισαγγελική Αρχή που βρίσκεται υπό την ευθύνη εκτελεστικής Αρχής, πχ. όταν η δικαστική ή εισαγγελική Αρχή επικυρώνει ένα ΕΕΣ που έχει εκδοθεί από αστυνομικές Αρχές²⁷, θα πρέπει η εν λόγω Αρχή θα θεωρείται «δικαστική Αρχή» σύμφωνα με το πνεύμα της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ.

ii) Οι λόγοι μη εκτέλεσης του ΕΕΣ είναι περιορισμένοι και απαριθμούνται εξαντλητικά στα άρθρα 3 και 4 της Απόφασης – Πλαισίου. Συγκεκριμένα, το Κράτος Μέλος εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί να παραδώσει το καταζητούμενο πρόσωπο μόνον εάν συντρέχει κάποιος από τους λόγους υποχρεωτικής (άρθρο 3), όπως πχ. όταν ο καταζητούμενος έχει καταδικασθεί για την ίδια αξιόποινη πράξη (ne bis in idem) ή προαιρετικής άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ (άρθρο 4), όταν για παράδειγμα εκκρεμεί ποινική διαδικασία στο Κράτος Μέλος εκτέλεσης.

---

²⁴ COM(2007) 407 τελικό, Έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή, από το 2005, της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

²⁵ Φυτράκης Ε. (2006). *ΠοινΔικ, Η Ευρώπη των συνόρων και της καταστολής, περισσότερη ασάφεια αλλά λιγότερη δικαιοσύνη*. Αθήνα: Ο ίδιος.

²⁶ Μουζάκης Δ. (2009), *Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.

²⁷ Όπως συμβαίνει κατά κύριο λόγο στο Ηνωμένο Βασίλειο.

iii) Δεν προβλέπεται έλεγχος του διττού αξιοποίνου ως προς τριάντα δυο κατηγορίες αξιόποινων πράξεων, οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο 2 παρ. 2 της Απόφασης - Πλαισίου, όπως ορίζονται από το Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος, εάν οι εν λόγω αξιόποινες πράξεις τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών. Εάν η αρμόδια δικαστική Αρχή του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος δεν θεωρεί, ότι τα υπό εξέταση αδικήματα εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, ενδέχεται να εφαρμόζεται ο έλεγχος του διττού αξιοποίνου²⁸. Το Δικαστήριο, στην απόφασή του επί της υπόθεσης C-289/15, Grundza²⁹, έκρινε, ότι κατά τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου εναπόκειται στην αρμόδια Αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει, εάν τα πραγματικά περιστατικά του αδικήματος θα επέσυραν αυτά καθαυτά ποινικές κυρώσεις στο Κράτος Μέλος εκτέλεσης, σε περίπτωση που είχαν λάβει χώρα στο εδάφος του.

iv) Η παράδοση των υπηκόων ενός Κράτους Μέλους αποτελεί τον γενικό κανόνα, με ελάχιστες μόνο εξαιρέσεις. Οι εξαιρέσεις αυτές αφορούν την εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών στο αντίστοιχο Κράτος Μέλος καταγωγής και εφαρμόζονται επίσης σε κάτοικους. Ο κύριος λόγος που υπαγορεύει αυτές τις εξαιρέσεις είναι η προαγωγή της κοινωνικής επανένταξης του καταζητούμενου. Ως εκ τούτου, τα Κράτη Μέλη της Ένωσης δεν έχουν πλέον τη δυνατότητα να αρνούνται την παράδοση υπηκόων τους, εκτός εάν αναλαμβάνουν τα ίδια την εκτέλεση της ποινής φυλάκισης του καταζητούμενου. Η πρακτική έχει δείξει, ότι περίπου το ένα πέμπτο όλων των παραδόσεων στην Ένωση αφορούν ημεδαπούς³⁰.

v) Η Απόφαση – Πλαίσιο προβλέπει αυστηρές προθεσμίες για τη λήψη απόφασης σχετικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ και την παράδοση ενός καταζητούμενου (άρθρο 17). Το Κράτος Μέλος στο οποίο συλλαμβάνεται κάποιο πρόσωπο υποχρεούται να αποφασίσει οριστικά για την εκτέλεση του ΕΕΣ εντός εξήντα ημερών από τη

---

²⁸ Βλ. σημείωση 20.

²⁹ Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=7D05E28901AC09C2286B4E0AEFFA E316?text=&docid=239892&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3310433>.

³⁰ Βλ. σημείωση 27, σελ. 4.

σύλληψη.

Εάν ο καταζητούμενος συγκατατίθεται στην παράδοσή του, η απόφαση παράδοσης πρέπει να ληφθεί εντός δέκα ημερών. Ο καταζητούμενος πρέπει να παραδοθεί το ταχύτερο δυνατόν σε ημερομηνία που συμφωνείται μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρχών, και το αργότερο δέκα ημέρες αφότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ.

vi) Το Κράτος Μέλος που εκτελεί το ΕΕΣ έχει τη δυνατότητα να ζητήσει εγγυήσεις σχετικά με το ότι είτε ο καταζητούμενος θα έχει, έπειτα από ορισμένο χρονικό διάστημα, το δικαίωμα να ζητήσει την επανεξέταση της ποινής, αν η πρόκειται για ισόβια κάθειρξη ή στέρηση της ελευθερίας εφ' όρου ζωής είτε ο καταζητούμενος θα μπορεί να εκτίσει την ποινή που θα απαγγελθεί εναντίον του στο Κράτος Μέλος εκτέλεσης, εφόσον το εν λόγω πρόσωπο είναι υπήκοος ή κάτοικος του Κράτους Μέλους αυτού (άρθρο 5).

vii) Προκειμένου να απλουστευτούν οι αιτήσεις και να διευκολυνθεί η συμμόρφωση με αυτές, βασίζονται στο έντυπο του ΕΕΣ το οποίο περιέχει απαραίτητως τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 8 παρ. 1 της Απόφασης – Πλαισίου.

Το άρθρο 7 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ ορίζει, ότι *«Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μια κεντρική αρχή ή εφόσον η έννομη τάξη του το προβλέπει, κεντρικές αρχές, για να επικουρούν τις αρμόδιες δικαστικές αρχές»*. Καθώς, όπως αναπτύχθηκε παραπάνω, η Απόφαση - Πλαίσιο για το ΕΕΣ αντιπροσωπεύει μια φιλοσοφία ολοκλήρωσης σε έναν κοινό ενωσιακό δικαστικό χώρο, αποτελώντας το πρώτο νομοθέτημα που προβλέπει τη συνεργασία μεταξύ των Κρατών Μελών στον τομέα του ποινικού δικαίου βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, η δικαστική απόφαση του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος θα πρέπει να αναγνωρίζεται από το Κράτος Μέλος εκτέλεσης βάσει νομικών κριτηρίων και χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις³¹.

Την 28 Μάρτιου 2011, η Απόφαση - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου³² τροποποίησε την Απόφαση - Πλαίσιο για το ΕΕΣ διαγράφοντας το άρθρο

---

³¹ Βλ. σημείωση 16.

³² Απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για την τροποποίηση των αποφάσεων-πλαισίων 2002/584/ΔΕΥ, 2005/214/ΔΕΥ, 2006/783/ΔΕΥ, 2008/909/ΔΕΥ και 2008/947/ΔΕΥ και την κατοχύρωση, διά του τρόπου αυτού, των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και την προώθηση της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην του ενδιαφερόμενου προσώπου στη δίκη (ΕΕ L 81 της 27.3.2009, σ. 24).

5 σημείο 1 και εισάγοντας νέο άρθρο 4^α, το οποίο προβλέπει προαιρετικό λόγο μη εκτέλεσης του εντάλματος, όταν η δικαστική Αρχή εκτέλεσης έχει λάβει ΕΕΣ που αφορά την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, το οποίο επιβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας στο Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος στην οποία δεν παρέστη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο³³ (ερημοδικία), εκτός από τις περιπτώσεις που εμπίπτουν στα στοιχεία α' – δ' της παρ. 1 του ίδιου άρθρου, στις οποίες η δικαστική Αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος το οποίο βασίζεται σε απόφαση που εκδόθηκε ερήμην³⁴.

2.3. Η μεταφορά της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης στο ελληνικό δίκαιο

Ο Ν. 3251/2004³⁵, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 09/07/2004 ενσωμάτωσε στην ελληνική έννομη τάξη τόσο την Απόφαση – Πλαίσιο για το ΕΕΣ, όσο και την Απόφαση – Πλαίσιο 2002/475/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13/06/2002 «για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας»³⁶. Για το λόγο αυτό, ο Μουζάκης (2009) παρατηρεί, ότι πρόκειται, για «*διφνές νομοθέτημα*»³⁷, στο πλαίσιο του οποίου ενσωματώνονται στο ελληνικό δίκαιο δυο νομοθετήματα που αφορούν διαφορετικά πεδία ρύθμισης, επισημαίνοντας, ότι στην πραγματικότητα το ΕΕΣ δεν συνδέεται υποχρεωτικά με τη νομοθεσία για την

---

³³ Βλ. αποφάσεις του δικαστηρίου της 10ης Αυγούστου 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:629: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=193541&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7754217> και Tupikas, C-270/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:628: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=193542&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7754305> και απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Δεκεμβρίου 2017, Ardic, C-571/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:1026: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=198161&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7754420>.

³⁴ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Melloni, C-399/11, ECLI:EU:C:2008:107: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=134203&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7754577>.

³⁵ «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του Ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις», ΦΕΚ Α' 127 της 9.7.2004.

³⁶ ΕΕ L 164 της 22.6.2002, Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/ALL/?uri=CELEX%3A32002F0475>.

³⁷ Κιούπης Δ, Ο Ν. 3251/2004 – Μια σύντομη παρουσίαση των βασικών του σημείων, ΠΛογ 2004, σελ. 972.

καταπολέμηση της τρομοκρατίας, καθώς το σχετικό με την τρομοκρατία αδίκημα (άρθρο 187^A ΠΚ) αποτελεί υποσύνολο των εγκλημάτων για τα οποία μπορεί να εκδοθεί ΕΕΣ³⁸.

Κατά την άποψη του Μουζάκη (2009), ο Ν. 3251/2004 αποτελεί «έναν από τους πληρέστερους εθνικούς νόμους ενσωμάτωσης» της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ³⁹, στον οποίο ο Έλληνας νομοθέτης επιχείρησε να εξαντλήσει τα περιθώρια που άφηνε η παραπάνω Απόφαση – Πλαίσιο στα Κράτη Μέλη σχετικά με την άρνηση εκτέλεσης του ΕΕΣ σε βάρος ημεδαπού, χωρίς, ωστόσο, να την παραβιάζει⁴⁰. Το πρώτο μέρος του Ν. 3251/2004 διαιρείται σε έξι κεφάλαια, ως εξής: i) Το πρώτο κεφάλαιο (άρθρα 6 - 3) περιέχει γενικές διατάξεις, αναφορικά, ιδίως, με το σκοπό και το περιεχόμενο του εντάλματος. ii) Στο δεύτερο κεφάλαιο (άρθρα 4 - 8) ρυθμίζονται τα ζητήματα σχετικά με την διαδικασία έκδοσης του ΕΕΣ από τις ελληνικές δικαστικές Αρχές. iii) Στο τρίτο κεφάλαιο (άρθρα 9 - 29) περιγράφεται η διαδικασία εκτέλεσης του ΕΕΣ, όταν αυτό διαβιβάζεται στις ελληνικές δικαστικές Αρχές εκτέλεσης από την δικαστική Αρχή Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος. iv) Το τέταρτο κεφάλαιο (άρθρα 30 - 32) περιλαμβάνει διατάξεις σχετικά με την διαμεταγωγή του εκζητουμένου. v) Στο πέμπτο κεφάλαιο (άρθρα 33 - 36) περιλαμβάνονται διατάξεις αναφορικά με τα αποτελέσματα της προσαγωγής, ιδίως σε σχέση με τον κανόνα της ειδικότητας, καθώς και τη μεταγενέστερη προσαγωγή του εκζητουμένου σε Κράτος Μέλος ή την έκδοσή του σε Τρίτη Χώρα. vi) Τέλος, το έκτο κεφάλαιο (άρθρα 37 - 39) περιέχει τελικές και μεταβατικές διατάξεις.

Όπως προαναφέρθηκε, στόχος της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ ήταν η κατάργηση του θεσμού της έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών και η αντικατάστασή του από σύστημα παράδοσης μεταξύ των δικαστικών Αρχών των Κρατών Μελών⁴¹. Όντως, ο Ν. 3251/2004 τροποποιεί σημαντικά το καθεστώς της έκδοσης μεταξύ της Ελλάδας και των υπόλοιπων Κρατών Μελών εισάγοντας ειδική πρόβλεψη για τη έκδοση μεταξύ της Ελλάδας και των υπόλοιπων Κρατών Μελών, η

---

³⁸ Βλ. σημείωση 26.

³⁹ Βλ. και την θετική κατά βάση αποτίμηση του Ν. 3251/2004 από τον Νικολούδη Π., όπ. ανωτ., ΠοινΧρ ΝΕ' (2005), σελ. 385.

⁴⁰ Βλ. σημείωση 26.

⁴¹ Υπ' αριθμ. 5 αιτιολογική σκέψη της Απόφασης – Πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ.

οποία χαρακτηρίζεται από ποιοτικές διαφορές⁴² από την διαδικασία έκδοσης σε Τρίτη Χώρα⁴³.

Στο άρθρο 2 του Ν. 3251/2004, με το οποίο μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η διάταξη του άρθρου 8 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, ορίζονται τα απαραίτητα στοιχεία που θα πρέπει να περιέχονται στο ΕΕΣ, προκειμένου να περιβάλλεται του αναγκαίου νόμιμου τύπου και να είναι αιτιολογημένο⁴⁴. Σύμφωνα με την διάταξη υποχρεωτικού χαρακτήρα⁴⁵ της παρ. 1 του άρθρου 8 της εν λόγω Απόφασης – Πλαισίου, το ΕΕΣ περιέχει τα προβλεπόμενα εκεί στοιχεία, τα οποία «υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιέχεται στο παράρτημα» της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ (διάταξη η οποία δεν περιλαμβάνεται στο άρθρο 2 του Ν. 3251/2004). Το άρθρο 19 παρ. του Ν. 3251/2004, το οποίο αποτελεί μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο του άρθρου 15 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, προβλέπει, ότι εάν η δικαστική Αρχή εκτέλεσης του εντάλματος «κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την προσαγωγή, ζητεί, μέσω του εισαγγελέα εφετών, την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων».

Κατόπιν εφαρμογής του άρθρου 38 του Ν. 3251/2004 με το οποίο μεταφέρεται στο ελληνικό δίκαιο η διάταξη του άρθρου 31 παρ. 1 της Απόφασης – Πλαισίου⁴⁶ για το ΕΕΣ, στις σχέσεις της Ελλάδας με τα υπόλοιπα Κράτη Μέλη αντικαθίστανται συνολικά από το Ν. 3251/2004 οι ακόλουθες διεθνείς συμβάσεις περί έκδοσης: i) την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως του 1957⁴⁷, συμπεριλαμβανομένου του πρώτου και δεύτερου πρόσθετου πρωτοκόλλου αυτής, ii) την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας του 1977⁴⁸, στο βαθμό που αφορά την έκδοση, iii) τη Σύμβαση για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών του

---

⁴² Κιούπη Δ. (2004). Ο Ν 3251/2004 - Μια σύντομη παρουσίαση των βασικών του σημείων. *Πλογ*, 972., σελ. 973.

⁴³ Βλ. σημείωση 26.

⁴⁴ Βλ. Εισηγητική Έκθεση στο σχέδιο νόμου «Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, τροποποίηση του Ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις», ΠοινΧρ ΝΔ' (2004), σελ. 1043.

⁴⁵ Έγγραφο 8216/2/08 του Συμβουλίου, Βρυξέλλες, 18.06.2006, σελ. 11.

⁴⁷ Ν. 4165/1961.

⁴⁸ Ν. 1789/1988.

1995⁴⁹, iv) τη Συμφωνία της 26/05/1989 μεταξύ των δώδεκα Κρατών Μελών του 1996⁵⁰ και v) τον Τίτλο ΙΙΙ κεφάλαιο 4 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν της 19/06/1990⁵¹.

Η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 31 της Απόφασης – Πλαισίου προβλέπει, ότι «τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς ... στο βαθμό που επιτρέπουν την εμβάθυνση ή διεύρυνση των στόχων της και συμβάλλουν στην απλούστευση των διαδικασιών παράδοσης» καταζητουμένων στο πλαίσιο της εφαρμογής του θεσμού του ΕΕΣ. Επίσης, συμπληρωματικά εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 463 ΚΠΔ⁵² για την έκδοση, ως προς τα σημεία που δεν προβλέπει ο Ν. 3251/2004, ο οποίος ως ειδικότερη διάταξη, υπερισχύει κατά τα λοιπά⁵³. Το άρθρο 31 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ θα πρέπει να ειρηνεύεται υπό την έννοια ότι «αφορά μόνο την περίπτωση στην οποία το σύστημα ΕΕΣ έχει εφαρμογή, το οποίο δεν ισχύει οσάκις η αίτηση έκδοσης αφορά αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν πριν από την ημερομηνία που έχει ορίσει Κράτος Μέλος σε δήλωσή του σύμφωνα με το άρθρο 32 της Απόφασης – Πλαισίου»⁵⁴.

Σύμφωνα με το άρθρο 39 παρ. 1 εδ. β' του Ν. 3251/2004, «Στις περιπτώσεις αιτήσεων έκδοσης από χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχει ακόμη εναρμονιστεί με την απόφαση πλαίσιο για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφαρμόζονται οι ισχύουσες περί εκδόσεως διατάξεις». Ως εκ τούτου, ο Άρειος Πάγος⁵⁵ αποφάσισε την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Εκδόσεως του 1957, αντί του Ν. 3251/2004, αναφορικά με την Ιταλία⁵⁶ κατά τον χρόνο που το εν λόγω Κράτος Μέλος δεν είχε εναρμονίσει την εθνική του έννομη τάξη με την Απόφαση – Πλαίσιο για το ΕΕΣ, χωρίς αυτό να συνεπάγεται, ότι σε κάθε συγκεκριμένη απαιτείται έλεγχος της

---

⁴⁹ Ν. 2787/2000.

⁵⁰ Ν. 2718/1999.

⁵¹ Ν. 2514/1997.

⁵² Ν. 4620/2019.

⁵³ Βλ. σημείωση 26.

⁵⁴ Σκ. 63 της Απόφασης – Πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ.

⁵⁵ ΑΠ 2271/2004 και ΑΠ 1737/2005.

τήρησης της αρχής της αμοιβαιότητας⁵⁷, η οποία, άλλωστε, διασφαλίζεται από την υποχρέωση που έχουν αναλάβει τα Κράτη Μέλη με την έκδοση της Απόφασης – Πλαισίου (άρθρο 1 παρ. 2) να εκτελούν ΕΕΣ που προέρχονται από άλλα Κράτη Μέλη βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

---

⁵⁷ Βλ. σημείωση 26.

Κεφάλαιο δεύτερο

Έκδοση και εκτέλεση του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης - Η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών

1. Η Έκδοση του ΕΕΣ

1.1. Το πεδίο εφαρμογής του ΕΕΣ.

Όπως αναφέρθηκε και στο πρώτο κεφάλαιο, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, το οποίο μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3251/2004, η δικαστική Αρχή του Κράτους Μέλους έκδοσης μπορεί να εκδώσει ΕΕΣ είτε για την άσκηση ποινικής δίωξης είτε για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας. Η πρώτη περίπτωση αφορά ποινικές διαδικασίες στις οποίες μπορεί να ασκηθεί δίωξη κατά του καταζητούμενου, ενώ η δεύτερη περίπτωση αφορά εκτελεστές στερητικές της ελευθερίας ποινές ή εκτελεστά στερητικά της ελευθερίας μέτρα ασφαλείας για αξιόποινες πράξεις που εκδίδονται από δικαστήριο.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (στο εξής Επιτροπή), σε εγχειρίδιο που εξέδωσε το 2017, αναφορικά με τον τρόπο έκδοσης και εκτέλεσης του ΕΕΣ, επισημαίνει, ότι σύμφωνα με την έννομη τάξη ορισμένων Κρατών Μελών, η έκδοση ΕΕΣ με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας επιτρέπεται ακόμη και αν η καταδικαστική απόφαση δεν είναι τελεσίδικη εξακολουθώντας να υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, ενώ αντιθέτως βάσει της νομοθεσίας άλλων Κρατών Μελών η δικαστική Αρχή έκδοσης δικαιούται να εκδώσει ΕΕΣ μόνον, όταν η στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας αποκτήσουν τελεσίδικο χαρακτήρα⁵⁸. Η Επιτροπή συνιστά αφενός στην δικαστική Αρχή του Κράτους Μέλους εκτέλεσης να αναγνωρίζει την κατάταξη της δικαστικής Αρχής έκδοσης του εντάλματος για τον σκοπό της εκτέλεσης του ΕΕΣ, ακόμη και αν αυτή δεν αντιστοιχεί στο δικό της νομικό σύστημα στη συγκεκριμένη περίπτωση, αφετέρου στην δικαστική Αρχή του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος να εξετάζει, κατά πόσον η έκδοση του συγκεκριμένου ΕΕΣ αποτελεί

---

⁵⁸ Βλ. σημείωση 20.

αναλογικό μέτρο και εάν είναι δυνατό να προτιμάται η χρήση εναλλακτικού λιγότερο περιοριστικού μέτρου της Ένωσης με σκοπό να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα⁵⁹.

1.1.1. Η άσκηση ποινικής δίωξης. Βάσει του άρθρου 2 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, το οποίο ενσωματώθηκε στο ελληνικό δίκαιο με το άρθρο 5 του Ν.3251/2004, το ένταλμα μπορεί να εκδοθεί με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης για πράξεις που τιμωρούνται σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών με ανώτατη διάρκεια τουλάχιστον δώδεκα μηνών, που αποτελεί τη μέγιστη δυνατή ποινή δυνάμενη να επιβληθεί για την αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος, χωρίς να έχει σημασία η μέγιστη ποινή που προβλέπεται βάσει του δικαίου του Κράτους Μέλους εκτέλεσης. Στο σημείο αυτό, υπογραμμίζεται, ότι η «άσκηση ποινικής δίωξης» περιλαμβάνει και την ποινική προδικασία⁶⁰.

1.1.2. Η εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας. Στις περιπτώσεις που είναι γνωστό, ότι ο καταζητούμενος διαμένει σε άλλο Κράτος Μέλος, η Επιτροπή⁶¹ συνιστά στις αρμόδιες δικαστικές Αρχές του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος να εξετάζουν, εάν είναι δυνατή η μεταφορά της εκτελεστής ποινής στο Κράτος Μέλος διαμονής, αντί να εκδώσουν ΕΕΣ, συνεκτιμώντας τους κοινωνικούς δεσμούς και την πιθανή επανένταξη του καταζητούμενου στο εν λόγω Κράτος Μέλος, καθώς και τις υπόλοιπες προϋποθέσεις που προβλέπονται στην Απόφαση - Πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ένωση⁶².

---

⁵⁹ Βλ. σημείωση 58, σελ. 15.

⁶⁰ Βλ. σημείωση 39.

⁶¹ Βλ. σημείωση 39.

⁶² ΕΕ L 327 της 5.12.2008, σ. 27.

1.2. Ο έλεγχος της αναλογικότητας. Η αρχή της αναλογικότητας θεσπίζεται στο άρθρο 5 παρ. 4 της ΣυνθΕΕ63. Σκοπός της είναι η οριοθέτηση των δράσεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, ενώ σύμφωνα με την εν λόγω αρχή, τα μέτρα που λαμβάνει η Ένωση θα πρέπει αφενός να είναι κατάλληλα και αναγκαία με σκοπό την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, αφετέρου να μην επιβαρύνουν σε υπέρμετρο βαθμό το άτομο σε σχέση με τον στόχο που επιδιώκεται. Στο τελευταίο εδάφιο της σκέψης 7 του προοιμίου της Απόφασης – Πλαισίου αναφέρεται, ότι *«σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας ... η παρούσα απόφαση – πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού»*. Επίσης, ως έμμεση αναφορά στην αρχή της αναλογικότητας θα μπορούσε να εκληφθεί η παρ. 3 του άρθρου 1 της Απόφασης – Πλαισίου, η οποία προβλέπει, ότι *«Η παρούσα απόφαση – πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση»*. Επιπλέον, από την διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 της Απόφασης – Πλαισίου προκύπτει, ότι ο ενωσιακός νομοθέτης οριοθέτησε το πεδίο εφαρμογής της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας, αναθέτοντας στην δικαστική Αρχή έκδοσης την υποχρέωση να κρίνει σχετικά με την έκδοση ή όχι του ΕΕΣ.

Ο Γενικός Εισαγγελέας, κατά την εξέταση των υποθέσεων ΔΕΕ C-404/15 και C-659/15 PPU, Aranyosi και Căldăraru⁶⁴ αναφέρθηκε στην αρχή της αναλογικότητας προτείνοντας, ότι θα πρέπει να ελέγχεται η τήρηση της αναλογικότητας του ΕΕΣ και από την δικαστική Αρχή εκτέλεσης⁶⁵. Ο Έλληνας

---

⁶³ ΕΕ C 202, 2016, Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9e8d52e1-2c70-11e6-b497-01aa75ed71a1.0005.01/DOC_1&format=PDF.

⁶⁴ ECLI:EU:C:2016:198, ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Απριλίου 2016, «Προδικαστική παραπομπή — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Λόγοι αρνήσεως της εκτέλεσης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης — Συνθήκες κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης», <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=84F26B5C6FF895BB3F6222B4D6A51308?text=&docid=175547&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7201928>.

⁶⁵ ECLI:EU:C:2016:140, ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ YVES Bot της 3ης Μαρτίου 2016 (1) Υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU Pál Aranyosi (C-404/15) και Robert Căldăraru (C-659/15 PPU) [αιτήσεις του Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως],

νομοθέτης, στο άρθρο 1 παρ. 2 του Ν. 3251/2004 προέβη στην προσθήκη για την υποχρέωση σεβασμού και του εθνικού Συντάγματος, ως εξής: «*Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που διατυπώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση*», ενώ η Απόφαση - Πλαίσιο για το ΕΕΣ στο άρθρο 1 παρ. 3 αναφέρεται στην υποχρέωση σεβασμού «*των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ε.Ε.*».

Τα νομικά συστήματα των Κρατών Μελών προσδίδουν στις αξιόποινες πράξεις διαφορετική βαρύτητα, με αποτέλεσμα ενώ κάποια Κράτη Μέλη επιφυλάσσουν για σοβαρά αδικήματα τις ποινές βάσει των οποίων επιτρέπεται η έκδοση ΕΕΣ, άλλα Κράτη Μέλη επιβάλλουν τις ίδιες ποινές για αδικήματα ήσσονος σοβαρότητας, επιφέροντας ανασφάλεια δικαίου και πιθανόν δυσανάλογες συνέπειες για τον εκζητούμενο⁶⁶, σε σύγκρουση με την αρχή της αναλογικότητας⁶⁷. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή⁶⁸ συνιστά στις δικαστικές Αρχές έκδοσης να εξετάζουν, κατά πόσον δικαιολογείται σε κάθε ξεχωριστή περίπτωση η έκδοση ΕΕΣ, ακόμη και όταν η συγκεκριμένη περίπτωση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, λαμβάνοντας υπόψη τις σοβαρές επιπτώσεις που αναμένεται να έχει η εκτέλεση του ΕΕΣ στην ελευθερία του καταζητούμενου και στους περιορισμούς της ελεύθερης κυκλοφορίας του, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες, όπως για παράδειγμα τη σοβαρότητα της αξιόποινης πράξης, την ποινή που ενδέχεται να επιβληθεί και την πιθανότητα κράτησης του προσώπου στο Κράτος Μέλος έκδοσης του ΕΕΣ μετά την παράδοση.

1.3. Ο κανόνας της ειδικότητας — πιθανή ποινική δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις.

Η παρ. 2 του άρθρου 27 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ εισάγει τον κανόνα της ειδικότητας, ως εξής: «...*πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή*

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=174758&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7051205>.

⁶⁶ Διονυσοπούλου Α.,(2020), 8ο Συνέδριο Ένωσης Ποινικολόγων, (Επιμ.) σελ. 221.

⁶⁷ Βλ. σημείωση 39.

⁶⁸ Βλ. σημείωση 39.

άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πλην εκείνης την οποία προκάλεσε». Η εν λόγω διάταξη μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το άρθρο 34 του Ν. 3251/2004, σύμφωνα με το οποίο «Ο εκζητούμενος που έχει προσαχθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών δεν διώκεται, ούτε καταδικάζεται, ούτε στερείται με άλλον τρόπο της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη, η οποία τελέστηκε πριν από την προσαγωγή του και είναι διαφορετική» από εκείνη για την οποία είχε εκδοθεί το ΕΕΣ. Στην παρ. 3 του άρθρου 27 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, καθώς και στην παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 3251/2004 προβλέπονται επτά εξαιρέσεις από τον κανόνα της ειδικότητας.

1.3.1. Η διαδικασία παραίτησης από τον κανόνα της ειδικότητας με τη συγκατάθεση της δικαστικής Αρχής του Κράτους Μέλους εκτέλεσης. Σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 4 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, το οποίο ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το άρθρο 34 παρ. 4 του Ν. 3251/2004, η αίτηση συγκατάθεσης θα πρέπει να υποβάλλεται στην δικαστική Αρχή εκτέλεσης περιέχοντας τις ίδιες πληροφορίες με αυτές που αναφέρονται στο έντυπο του ΕΕΣ, βάσει του άρθρου 8 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου, οι οποίες, βάσει της παρ. 2 του άρθρου 8 της Απόφασης – Πλαισίου, θα πρέπει να μεταφράζονται «στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης». Το Δικαστήριο, στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση C-388/08 PPU, Leymann και Pustovarov⁶⁹, εξετάζοντας τον τρόπο με τον οποίο μπορούσε να διαπιστωθεί, εάν το σχετικό αδίκημα ήταν «άλλη αξιόποινη πράξη» από εκείνη για την οποία το πρόσωπο παραδόθηκε, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 27 παρ. 2 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, έχοντας ως συνέπεια να πρέπει να εφαρμοστεί η διαδικασία συγκατάθεσης του άρθρου 27 παρ. 3 στοιχείο ζ) και του άρθρου 27 παρ. 4 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, αποφάνθηκε, ότι:

(...) πρέπει να εξακριβώνεται, αν τα στοιχεία που συνθέτουν την αξιόποινη πράξη, σύμφωνα με τη νομική περιγραφή της εντός του Κράτους Μέλους εκδόσεως του εντάλματος, είναι εκείνα για τα οποία παραδόθηκε ο καταζητούμενος και αν υπάρχει επαρκής αντιστοιχία μεταξύ των περιλαμβανομένων στο ένταλμα

---

⁶⁹ Απόφαση του Δικαστηρίου της 1^{ης} Δεκεμβρίου 2008, Leymann και Pustovarov, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.

συλλήψεως στοιχείων και εκείνων της μεταγενέστερης διαδικαστικής πράξεως. Μεταβολές όσον αφορά τον χρόνο και τον τόπο είναι αποδεκτές, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι απορρέουν από στοιχεία συλλεγόμενα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας που κινήθηκε εντός του Κράτους εκδόσεως του εντάλματος σχετικά με τις πράξεις που περιγράφονται στο ένταλμα συλλήψεως, ότι δεν αλλοιώνουν τη φύση της αξιόποινης πράξεως και ότι δεν συνεπάγονται λόγο μη εκτελέσεως βάσει των άρθρων 3 και 4 της ως άνω Απόφασης – Πλαισίου (Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2008, Leymann και Pustovarov, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.).

2. Η διαδικασία έκδοσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης.

2.1. Άλλες εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες και Ευρωπαϊκά Εντάλματα Σύλληψης που αφορούν το ίδιο πρόσωπο.

2.1.1. Στο Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος. Όπως αναλύθηκε και παραπάνω, ο κανόνας της ειδικότητας δεν επιτρέπει την άσκηση ποινικής δίωξης ή την απαγγελία ποινής για αδικήματα διαφορετικά από εκείνα για τα οποία το Κράτος Μέλος εκτέλεσης παρέδωσε τον καταζητούμενο. Παρόλο που σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 3 στοιχεία στ) και ζ) της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, η συναίνεση του καταζητούμενου ή η συγκατάθεση του Κράτους Μέλους εκτέλεσης για την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση της ποινής για τα εν λόγω αδικήματα μπορεί να ζητηθεί, αφού λάβει χώρα η παράδοση, στην πράξη η εξασφάλιση της εν λόγω συναίνεσης ή συγκατάθεσης μπορεί να καταστεί χρονοβόρα ή επαχθής.

Για το λόγο αυτό, σε περίπτωση εκκρεμών ποινικών διαδικασιών ή εκτελεστών στερητικών της ελευθερίας ποινών κατά του καταζητούμενου στο Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος, η Επιτροπή⁷⁰ συνιστά στις αρμόδιες δικαστικές αρχές έκδοσης την επικοινωνία και, όταν είναι δυνατό, το συντονισμό με άλλες εθνικές Αρχές προτού εκδοθεί το ΕΕΣ, προκειμένου να διασφαλίζεται, ότι αυτό καλύπτει όλα τα αδικήματα για τα οποία πρόκειται να ασκηθεί ποινική δίωξη ή για τα οποία ο καταζητούμενος έχει καταδικαστεί στο Κράτος Μέλος έκδοσης του ΕΕΣ, ενώ εάν έχει πραγματοποιηθεί προηγούμενη καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν με

---

⁷⁰ Βλ. σημείωση 39.

σκοπό τη σύλληψη του προσώπου, αυτή να επικαιροποιείται, ούτως ώστε να περιλαμβάνει το νέο ΕΕΣ. Άλλωστε, το άρθρο 2 παρ. 5 του «Εγχειριδίου SIRENE – Αστυνομία»⁷¹ ορίζει, ότι επιτρέπεται η εισαγωγή περισσότερων του ενός ΕΕΣ ανά καταχώρισή με σκοπό τη σύλληψη.

2.1.2. Σε άλλο Κράτος Μέλος. Με σκοπό το σεβασμό του κανόνα της ειδικότητας, εάν υπάρχουν ενδείξεις για τυχόν άλλες εκκρεμείς ποινικές διαδικασίες ή εκτελεστές στερητικές της ελευθερίας ποινές κατά του καταζητούμενου σε άλλο Κράτος Μέλος ή σε άλλα Κράτη Μέλη, η Επιτροπή σε εγχειρίδιο που εξέδωσε το 2017, αναφορικά με τον τρόπο έκδοσης και εκτέλεσης του ΕΕΣ, συνιστά την επικοινωνία των δικαστικών Αρχών έκδοσης με τις Αρχές του άλλου ή των άλλων Κρατών Μελών πριν από την έκδοση του ΕΕΣ, με σκοπό τον καθορισμό του Κράτους Μέλους που θα εκδώσει το πρώτο ΕΕΣ⁷².

Επιπλέον, οι αρμόδιες για την καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν Αρχές (στην περίπτωση της Ελλάδας πρόκειται για το Τμήμα SIRENE) θα πρέπει να ελέγχουν στο σύστημα, εάν τυχόν άλλο Κράτος Μέλος έχει εισαγάγει καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη που αφορά το ίδιο πρόσωπο⁷³, καθώς υπάρχει δυνατότητα εισαγωγής καταχώρισης από περισσότερα Κράτη Μέλη με σκοπό τη σύλληψη του ίδιου προσώπου⁷⁴. Σε περίπτωση που ο καταζητούμενος συλληφθεί, το Τμήμα SIRENE του Κράτους Μέλους εκτέλεσης ενημερώνει ταυτόχρονα κάθε ενδιαφερόμενο Κράτος Μέλος διαβιβάζοντας τυποποιημένο έντυπο G, σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 στοιχείο ζ' του «Εγχειριδίου SIRENE – Αστυνομία»⁷⁵. Άποψη της Επιτροπής⁷⁶ είναι, ότι εάν το Κράτος Μέλος εκτέλεσης του εντάλματος έχει λάβει

---

⁷¹ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 18.11.2021 σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων για τα καθήκοντα των τμημάτων SIRENE και την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών όσον αφορά καταχωρίσεις στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις («Εγχειρίδιο SIRENE – Αστυνομία»).

⁷² Βλ. σημείωση 20.

⁷³ Βλ. σημείωση 64.

⁷⁴ Βλ. σημείωση 64.

⁷⁵ Βλ. σημείωση 46.

⁷⁶ Βλ. σημείωση 39.

πολλαπλά ΕΕΣ που αφορούν τον ίδιο καταζητούμενο, θα πρέπει να αποφασίζει, σε ποιο Κράτος Μέλος θα παραδοθεί αρχικά ο καταζητούμενος λαμβάνοντας υπόψη για το σκοπό αυτό τις πληροφορίες που περιέχονται στην ενότητα «στ» με τίτλο «Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση» του εντύπου του ΕΕΣ αναφορικά με τυχόν παρόμοιες συμφωνίες μεταξύ των δικαστικών Αρχών των εμπλεκόμενων Κρατών Μελών.

2. Η συμπλήρωση του εντύπου του ΕΕΣ

2.2.1. Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών που είναι απαραίτητες για την παράδοση. Σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 2 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 19 παρ. 2 του Ν. 3251/2004, η δικαστική Αρχή εκτέλεσης πρέπει οπωσδήποτε να διαθέτει τις ελάχιστες απαραίτητες πληροφορίες, ώστε να μπορεί να λάβει απόφαση σχετικά με την παράδοση, ειδικότερα δε, θα πρέπει να μπορεί να επιβεβαιώσει την ταυτότητα του προσώπου και να αξιολογήσει, εάν τυχόν συντρέχει κάποιος λόγος μη εκτέλεσης του εντάλματος, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στην περιγραφή των αδικημάτων στο έντυπο του ΕΕΣ. Επιπλέον, καθώς η δικαστική Αρχή εκτέλεσης είναι πιθανό να γνωρίζει ελάχιστα ή και καθόλου τη σχετική με το ΕΕΣ υπόθεση ή το νομικό σύστημα του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος, η Επιτροπή⁷⁷ θεωρεί καθοριστικής σημασίας τη διασφάλιση της σαφήνειας, της ορθότητας και της πληρότητας των πληροφοριών που περιέχονται στο ΕΕΣ εκ μέρους των δικαστικών Αρχών έκδοσης του εντάλματος.

2.2.2. Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών που παρέχονται από την δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος. Εφόσον υπάρχουν, στην καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, πρέπει να προστίθενται φωτογραφίες και δακτυλικά αποτυπώματα του καταζητούμενου. Το άρθρο 43 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862⁷⁸ ορίζει, ότι «στις περιπτώσεις όπου φωτογραφίες και δεδομένα δακτυλικών

---

⁷⁷ Βλ. σημείωση 39.

⁷⁸ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1862 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, την τροποποίηση και κατάργηση της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

αποτυπωμάτων είναι διαθέσιμα σε καταχώριση» στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, «οι φωτογραφίες και τα δεδομένα δακτυλικών αποτυπωμάτων αυτά χρησιμοποιούνται για την επιβεβαίωση της ταυτότητας προσώπου που εντοπίστηκε έπειτα από αναζήτηση» στο σύστημα. Επιπλέον, η Επιτροπή⁷⁹ συνιστά την προσθήκη των σχετικών πληροφοριών στο ΕΕΣ, όταν το Κράτος Μέλος εκτέλεσης θεωρείται πιθανό να αιτηθεί εγγυήσεων από το Κράτος Μέλος έκδοσης, βάσει του άρθρου 5 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ. Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί, ότι το άρθρο 40 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862 παρέχει πλέον στις αρμόδιες Αρχές των Κρατών Μελών την δυνατότητα να εισάγουν καταχωρίσεις στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν «για καταζητούμενα άγνωστα άτομα που περιέχουν μόνο δακτυλοσκοπικά δεδομένα που έχουν ανακαλυφθεί σε τόπους τρομοκρατικών εγκλημάτων ή άλλων σοβαρών εγκλημάτων στο πλαίσιο έρευνας».

3. Η διαβίβαση του ΕΕΣ και η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν

Το άρθρο 9 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ περιγράφει την διαδικασία διαβίβασης του ΕΕΣ, η οποία εξαρτάται από το εάν η δικαστική Αρχή έκδοσης έχει υπόψη της τον τόπο στον οποίο βρίσκεται ο καταζητούμενος. Σύμφωνα με την παρ. 1 του ως άνω άρθρου, «Όταν είναι γνωστό, πού ευρίσκεται ο καταζητούμενος, η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος, μπορεί να διαβιβάζει το ΕΕΣ απευθείας στη δικαστική Αρχή εκτέλεσης». Καθώς, όμως, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, ο τόπος όπου βρίσκεται ο καταζητούμενος δεν είναι γνωστός στην δικαστική Αρχή έκδοσης, το ΕΕΣ θα πρέπει να διαβιβάζεται σε όλα τα Κράτη Μέλη μέσω του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν⁸⁰. Επιπλέον, η παρ. 2 του ίδιου άρθρου της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ ορίζει, ότι «Η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί πάντοτε να αποφασίζει να προβεί σε καταχώριση του καταζητούμενου στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν». Από την εν λόγω διάταξη, συνάγεται, ότι ακόμη και όταν είναι γνωστός ο τόπος όπου βρίσκεται ο καταζητούμενος, η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να λάβει απόφαση να προβεί σε καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν⁸¹.

Συμβουλίου και της απόφασης 2010/261/ΕΕ της Επιτροπής: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R1862&from=FR>.

⁷⁹ Βλ. σημείωση 39.

⁸⁰ Βλ. σημείωση 20.

⁸¹ Βλ. σημείωση 39.

3.1. Όταν η δικαστική Αρχή έκδοσης δεν γνωρίζει τον τόπο όπου βρίσκεται ο καταζητούμενος.

Όταν δεν είναι γνωστός ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος, το Κράτος Μέλος έκδοσης πρέπει να διαβιβάζει το ΕΕΣ σε όλα τα Κράτη Μέλη, εισάγοντας στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν καταχώριση με σκοπό τη σύλληψη ή την παράδοση σύμφωνα με το άρθρο 26 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862. Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να επισημανθεί, ότι η έκδοση του ΕΕΣ από την δικαστική Αρχή έκδοσης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση, προκειμένου να είναι δυνατή η εισαγωγή της προαναφερόμενης καταχώρισης στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, καθώς, όπως ορίζει η παρ. 1 του άρθρου 26 του ως άνω Κανονισμού, οι εν λόγω καταχωρίσεις βάσει ΕΕΣ «εισάγονται κατόπιν αίτησης της δικαστικής αρχής του κράτους μέλους κκαταχώρισης».

Η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αποστέλλει αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ και όλες τις σχετικές πληροφορίες που αφορούν το πρόσωπο στο εθνικό Τμήμα SIRENE του Κράτους Μέλους έκδοσης⁸², το οποίο ελέγχει, κατά πόσον οι πληροφορίες είναι πλήρεις (για παράδειγμα, αν υπάρχουν και μπορούν να επισυναφθούν φωτογραφίες και δακτυλικά αποτυπώματα), επισυνάπτει στην καταχώριση αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ και μετάφραση, εφόσον υπάρχει, και επικυρώνει (στην περίπτωση της Ελλάδας, η εν λόγω επικύρωση πραγματοποιείται από αποσπασμένο εισαγγελικό λειτουργό) την εισαγωγή της καταχώρισης στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν. Σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862 «...το Κράτος Μέλος καταχώρισης εισάγει» στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν «αντίγραφο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης». Επιπλέον, κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 του προαναφερόμενου Κανονισμού, «...κοινοποιεί στα υπόλοιπα κράτη μέλη τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παρ. 1 ... μέσω της ανταλλαγής συμπληρωματικών πληροφοριών», διαβιβάζοντας μέσω του Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν έντυπο Α στην αγγλική γλώσσα.

---

⁸² Βλ. σημείωση 20.

Το άρθρο 34 παρ. 1 του «Εγχειριδίου SIRENE – Αστυνομία»⁸³ ορίζει, ότι κατόπιν της εισαγωγής καταχώρισης στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν για καταζητούμενο με σκοπό τη σύλληψη και παράδοσή του, «το τμήμα SIRENE του κράτους μέλους καταχώρισης κοινοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 της απόφασης - πλαίσιο ... στα υπόλοιπα τμήματα SIRENE χρησιμοποιώντας έντυπο A («ΕΕΣ»)). Σύμφωνα με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, «Όταν το κράτος μέλος καταχώρισης έχει ενδείξεις σχετικά με τον τόπο όπου ενδέχεται να βρίσκεται το υποκείμενο της καταχώρισης, επιλέγει «GEOGRAPHICAL SEARCH» (γεωγραφική αναζήτηση) στο πεδίο 311 του εντύπου A και περιλαμβάνει εκεί το/τα εμπλεκόμενο/-α κράτος/-η μέλη», ενώ έχει τη δυνατότητα να περιλαμβάνει (στο πεδίο 061 του εντύπου A) τυχόν επιπρόσθετες πληροφορίες αναφορικά με τον τόπο όπου ενδέχεται να βρίσκεται ο καταζητούμενος. Σε περίπτωση που έχουν εκδοθεί περισσότερα του ενός ΕΕΣ για τον ίδιο καταζητούμενο, το Τμήματα SIRENE του Κράτους Μέλους έκδοσης διαβιβάζει έντυπα A για κάθε ΕΕΣ.

Τα υπόλοιπα Τμήματα SIRENE μόλις παραλάβουν το έντυπο A, προβαίνουν σε μια σειρά ενεργειών, η οποία περιγράφεται αναλυτικά στο άρθρο 35 του «Εγχειριδίου SIRENE – Αστυνομία», η παρ. 1 του οποίου ορίζει, ότι «Μετά τη λήψη εντύπου A σύμφωνα με το άρθρο 34, κάθε τμήμα SIRENE αναζητά το συντομότερο δυνατό, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, όλες τις διαθέσιμες εθνικές πληροφορίες προκειμένου να εντοπίσει το πρόσωπο για το οποίο έχει εισαχθεί η καταχώριση». Βάσει της παρ. 2 του ίδιου άρθρου, όταν ο καταζητούμενος για τον οποίο έχει εισαχθεί καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοση βρίσκεται σε κάποιο Κράτος Μέλος, το Τμήμα SIRENE του Κράτους Μέλους εκτέλεσης διαβιβάζει συμπληρωματικές πληροφορίες μέσω εντύπου A στην αρμόδια δικαστική Αρχή εκτέλεσης. Η παρ. 3 του ίδιου άρθρου ορίζει, κάθε Τμήμα SIRENE, αφού παραλάβει το έντυπο A, επαληθεύει τις πληροφορίες που εμπεριέχονται σε αυτό, με σκοπό να αξιολογήσει, εάν απαιτείται προσθήκη ειδικής ένδειξης, σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 25 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862, ενώ στην περίπτωση

---

⁸³ Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 18.11.2021 σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων για τα καθήκοντα των τμημάτων SIRENE και την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών όσον αφορά καταχωρίσεις στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις («Εγχειρίδιο SIRENE – Αστυνομία»), Βρυξέλλες, 18.11.2021 C(2021) 7901 τελικό.

που πληροφορίες του εντύπου Α δεν είναι αρκετές, ώστε να εκτιμηθεί, εάν απαιτείται η προσθήκη ειδικής ένδειξης, το Τμήμα SIRENE του Κράτους Μέλους εκτέλεσης αιτείται από το Τμήμα SIRENE του Κράτους Μέλους (έκδοσης) καταχώριση την παροχή περαιτέρω συμπληρωματικών πληροφοριών μέσω εντύπου Μ. Όσον αφορά την προσθήκη ειδικής ένδειξης, σύμφωνα με την παρ. 5 του ως άνω άρθρου, αυτή δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί, «...εάν μπορεί να εκτελεστεί τουλάχιστον ένα από τα εντάλματα σύλληψης που επισυνάπτονται στην καταχώριση» ή «εάν το ένταλμα σύλληψης, που επισυνάπτεται στην καταχώριση, περιέχει περισσότερα από ένα αδικήματα και η παράδοση μπορεί να πραγματοποιηθεί για τουλάχιστον ένα από τα αδικήματά αυτά».

Στο σημείο αυτό υπογραμμίζεται, ότι σε περίπτωση που ένα Κράτος Μέλος δεν εκτελέσει το ΕΕΣ και αποφασίσει να προσθέσει ειδική ένδειξη στην καταχώριση, η καταχώριση για σύλληψη με σκοπό την παράδοση παραμένει ορατή στους τελικούς χρήστες του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν και η δράση που θα πρέπει να αναληφθεί δεν έγκειται στη σύλληψη του καταζητούμενου αλλά στον εντοπισμό του τόπου στον οποίο αυτός βρίσκεται και στη γνωστοποίηση αυτού στο Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος μέσω της διαβίβασης εντύπου F, σύμφωνα με το άρθρο 31 του «Εγχειριδίου SIRENE – Αστυνομία».

Η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν με σκοπό τη σύλληψη είναι ορατή στις αρμόδιες Αρχές όλων των Κρατών Μελών οι οποίες έχουν πρόσβαση στο σύστημα (συνηθώς πρόκειται για τις Αρχές επιβολής του νόμου και τις δικαστικές Αρχές). Το άρθρο 44 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862 περιλαμβάνει κατάλογο των αρμόδιων εθνικών Αρχών που έχουν πρόσβαση στα δεδομένα που έχουν εισαχθεί στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, μεταξύ των οποίων οι αστυνομικές, τελωνειακές και συνοριακές Αρχές.

Εάν ο καταζητούμενος εντοπισθεί και συλληφθεί βάσει της καταχώρισης στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν σε άλλο Κράτος Μέλος, το Τμήμα SIRENE του εν λόγω Κράτους Μέλους (εκτέλεσης) ενημερώνει το Τμήμα SIRENE του Κράτους Μέλους έκδοσης διαβιβάζοντας είτε έντυπο G, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 37 του «Εγχειριδίου SIRENE – Αστυνομία» σε περίπτωση που έχει αναληφθεί η σχετική δράση, ήτοι έχει πραγματοποιηθεί η σύλληψη είτε έντυπο Η, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 32 του ως άνω εγχειριδίου, σε περίπτωση που δεν ήταν δυνατή η ανάληψη της σχετικής δράσης, όπως για παράδειγμα στην περίπτωση που έχει προστεθεί από το

Κράτος Μέλος εκτέλεσης ειδική ένδειξη (flag), βάσει των άρθρων 24 και 25 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862. Στην περίπτωση που το Κράτος Μέλος εκτέλεσης. Η παρ. 1 του άρθρου 25 του ως άνω Κανονισμού προβλέπει, ότι ένα Κράτος Μέλος μπορεί να αιτείται από το Κράτος Μέλος που προέβη στην καταχώριση καταζητούμενου με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν την προσθήκη ειδικής ένδειξης, προκειμένου να απαγορευθεί η σύλληψή του «όταν η αρμόδια δικαστική Αρχή για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δυνάμει του εθνικού δικαίου, έχει αρνηθεί την εκτέλεσή του βάσει ενός εκ των λόγων μη εκτέλεσης». Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 30 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862, «το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση σύλληψης δρα στο πλαίσιο της καταχώρισης, γνωστοποιώντας τον τόπο όπου ενδέχεται να βρίσκεται το συγκεκριμένο πρόσωπο», εφαρμόζει, δηλαδή, τον εναλλακτικό στη σύλληψη τρόπο δράσης αναφορικά με τη γνωστοποίηση του τόπου διαμονής του καταζητούμενου στο Κράτος Μέλος που πραγματοποίησε την καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862, καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν με σκοπό τη σύλληψη που περιέχει αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ συνιστά ΕΕΣ και παράγει τα ίδια αποτελέσματα με αυτό. Από την έναρξη λειτουργίας του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II)⁸⁴, δεν απαιτείται πλέον διαβίβαση του πρωτότυπου εντύπου του ΕΕΣ, καθώς αντίγραφο του πρωτότυπου ΕΕΣ επισυνάπτεται από το Κράτος Μέλος έκδοσης απευθείας στην καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν. Ωστόσο, δεδομένου ότι το πρωτότυπο ΕΕΣ εκδίδεται στη γλώσσα του Κράτους Μέλους έκδοσης του εντάλματος και το έντυπο Α εκδίδεται στην αγγλική γλώσσα, η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αποστείλει μεταφρασμένο ΕΕΣ στο Κράτος Μέλος εκτέλεσης μετά τη σύλληψη του καταζητούμενου⁸⁵. Μάλιστα σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862 προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα να

---

⁸⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 20ής Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II): <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:381:0004:0023:EL:PDF>, Απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2007, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=celex%3A32007D0533>.

⁸⁵ Βλ. σημείωση 20.

επισυνάπτεται εξ αρχής στην καταχώριση αντίγραφο της μετάφρασης του ΕΕΣ σε μια ή περισσότερες από τις υπόλοιπες επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

3.2. Όταν ο τόπος στον οποίο βρίσκεται ο καταζητούμενος είναι γνωστός.

Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, στην περίπτωση που ο τόπος όπου βρίσκεται ο καταζητούμενος είναι γνωστός, η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να αποστείλει το ΕΕΣ απευθείας στην αρμόδια Αρχή του Κράτους Μέλους εκτέλεσης, ενώ βάσει της παρ. 2 του ως άνω άρθρου, «η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί πάντοτε να αποφασίζει να προβεί σε καταχώριση του καταζητούμενου στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν».

Όσον αφορά τον ελληνικό εφαρμοστικό νόμο, η παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 3251/2004 προβλέπει, ότι «Όταν είναι γνωστός ο τόπος κατοικίας ή διαμονής του εκζητούμενου, ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών διαβιβάζει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης απευθείας στην αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης». Το εδ. α' της παρ. 2 του άρθρου 6 του ως άνω νόμου προβλέπει, ότι «Ο αρμόδιος εισαγγελέας εφετών μπορεί να προβαίνει σε καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS)», ενώ το εδ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του ίδιου νόμου, «Η καταχώριση αυτή ισοδυναμεί με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, εφόσον περιλαμβάνονται και τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος», ήτοι τα υποχρεωτικά στοιχεία του εντύπου του ΕΕΣ.

Προκειμένου να μειωθεί τυχόν κίνδυνος διαφυγής του καταζητούμενου, η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί επίσης να αποστείλει το ΕΕΣ στο οικείο εθνικό Τμήμα SIRENE, προκειμένου το ΕΕΣ να διαβιβαστεί στα άλλα Κράτη Μέλη μέσω του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν, χρησιμοποιώντας έντυπο Α με σκοπό την ενημέρωση των αστυνομικών Αρχών των Κρατών Μελών ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο καταζητείται με σκοπό τη σύλληψη⁸⁶. Στην περίπτωση αυτή ακολουθείται η διαδικασία που περιγράφεται παραπάνω.

3.3. Η μετάφραση του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης.

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 2 εδ. α' της Απόφασης – Πλαισίου, «Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης», ενώ σύμφωνα με το εδ. β' της παρ.

---

⁸⁶ Βλ. σημείωση 20.

2 του ίδιου άρθρου, κάθε Κράτος Μέλος είχε δικαίωμα, κατά τον χρόνο που εκδόθηκε η εν λόγω Απόφαση – Πλαίσιο να δηλώνει στην Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, ότι θα κάνει αποδεκτή μετάφραση σε μια ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των θεσμικών οργάνων της Ένωσης. Η εν λόγω διάταξη έχει μεταφερθεί στο ελληνικό δίκαιο μέσω του άρθρου 2 παρ. 3 Ν. 3251/2004, το οποίο προβλέπει, ότι «*Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης του εντάλματος*».

Σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862, όταν το Κράτος Μέλος έκδοσης διαβιβάζει το ΕΕΣ μέσω του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν και προβαίνει σε καταχώριση στο σύστημα, μπορεί επίσης να επισυνάπτει στην εν λόγω καταχώριση αντίγραφο της μετάφρασης του ΕΕΣ σε μια ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των οργάνων της Ένωσης, χωρίς, ωστόσο, αυτό να επηρεάζει την υποχρέωση της δικαστικής Αρχής του Κράτους Μέλους εκτέλεσης να προβαίνει σε μετάφραση του ΕΕΣ σε γλώσσα αποδεκτή από το Κράτος Μέλος εκτέλεσης. Λαμβάνοντας υπόψη την διαδικασία του επειγόντος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 παρ. 1 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, το Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να αποστέλλει τη μετάφραση του ΕΕΣ το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός της προθεσμίας που ορίζεται από το Κράτος Μέλος για τη λήψη μεταφρασμένου ΕΕΣ⁸⁷. Οι μεταφράσεις πρέπει να συντάσσονται με τη χρήση του ομοιόμορφου εντύπου ΕΕΣ που διατίθεται και στις 24 επίσημες γλώσσες της Ένωσης⁸⁸.

3.4. Η ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών κατόπιν της σύλληψης του καταζητούμενου.

Αφού ο καταζητούμενος εντοπιστεί και συλληφθεί σε άλλο Κράτος Μέλος, οι αρμόδιες Αρχές του Κράτους Μέλους έκδοσης θα πρέπει να απαντούν άμεσα στα αιτήματα παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών των Αρχών του Κράτους Μέλους εκτέλεσης⁸⁹. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 3 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, «*η δικαστική Αρχή έκδοσης του εντάλματος έχει την δυνατότητα να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία*». Τα

---

⁸⁷ Βλ. σημείωση 20.

⁸⁸ Βλ. σημείωση 20.

⁸⁹ Βλ. σημείωση 20.

Τμήματα SIRENE των Κρατών Μελών διευκολύνουν την επικοινωνία, κατόπιν της εισαγωγής καταχώρισης στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν με σκοπό τη σύλληψη και παράδοση του καταζητούμενου. Το ακρωνύμιο SIRENE σχηματίζεται από τα αρχικά των λέξεων «Supplementary Information Request at the National Entries», ήτοι αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών για εθνικές καταχωρίσεις.

Κάθε Κράτος Μέλος που χρησιμοποιεί το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, έχει συστήσει εθνικό Τμήμα SIRENE, το οποίο λειτουργεί 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα και είναι αρμόδιο για την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών και το συντονισμό των δραστηριοτήτων που συνδέονται με τις καταχωρίσεις στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν. Η αποδοτική συνεργασία των Τμημάτων SIRENE θεωρείται καίριας σημασίας για την αποδοτική λειτουργία του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ταχεία, εμπιστευτική και αποδοτική παρακολούθηση των υποθέσεων, η επικοινωνία πραγματοποιείται μέσω τυποποιημένων εντύπων μέσω ασφαλούς δικτύου επικοινωνίας (άρθρο 7 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862).

Όπως αναφέρθηκε και στα προηγούμενα κεφάλαια, τα καθήκοντα των εθνικών Τμημάτων SIRENE περιλαμβάνουν: i) την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών σε σχέση με καταχωρίσεις, ii) την επικύρωση καταχωρίσεων για πρόσωπα που καταζητούνται με σκοπό τη σύλληψη, iii) την επικοινωνία με το Κράτος Μέλος που εισήγαγε την καταχώριση, κατόπιν αντιστοίχισης και λήψης των απαιτούμενων μέτρων, iv) την επικοινωνία με το Κράτος Μέλος που εισήγαγε την καταχώριση, όταν δεν είναι εφικτή η λήψη των απαιτούμενων μέτρων (πχ. σε περίπτωση προσθήκης ειδικής ένδειξης), v) τη διασφάλιση της ποιότητας των δεδομένων και της συμβατότητας των καταχωρίσεων, vi) το συντονισμό των διασυνοριακών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τις καταχωρίσεις στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και vii) την διεκπεραίωση αιτήσεων πρόσβασης σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν εισαχθεί στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν.

Ο κατάλογος των εθνικών Τμημάτων SIRENE δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁹⁰. Το άρθρο 8 παρ. 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862 προβλέπει ότι «*Η ανταλλαγή των συμπληρωματικών πληροφοριών*

---

⁹⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=OJ%3AC%3A2023%3A085%3ATOC>.

πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του εγχειριδίου SIRENE και μέσω της επικοινωνιακής υποδομής», ενώ σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 3 του ίδιου ως άνω Κανονισμού «Τα Τμήματα SIRENE εκτελούν τα καθήκοντά τους με ταχύτητα και αποδοτικότητα, ... Στις περιπτώσεις ... καταχωρίσεων για πρόσωπα που καταζητούνται για να συλληφθούν ενόψει της παράδοσης ή έκδοσής τους, ..., τα Τμήματα SIRENE ενεργούν αμέσως». Για τις καταχωρίσεις με σκοπό τη σύλληψη που εισάγονται στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, τα Τμήματα SIRENE είναι αρμόδια για την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών από την χρονική στιγμή ανεύρεσης του καταζητούμενου («θετική απάντηση») έως τουλάχιστον την χρονική στιγμή έναρξης της επίσημης διαδικασίας παράδοσης.

Αιτήσεις συμπληρωματικών πληροφοριών πρέπει να υποβάλλονται μέσω των Τμημάτων SIRENE των Κρατών Μελών με τη χρήση ειδικών προς τον σκοπό αυτό εντύπων M⁹¹. Βάσει του άρθρου 15 παρ. 2 της Απόφασης - Πλαισίου, «Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών», προκειμένου να έχει να μπορεί αξιολογήσει την δυνατότητα εκτέλεσης του ΕΕΣ και το ενδεχόμενο εφαρμογής τυχόν λόγου άρνησης της εκτέλεσης του εντάλματος⁹².

Η Επιτροπή⁹³ παραθέτει κάποια παραδείγματα περιπτώσεων στις οποίες ενδέχεται να απαιτηθούν συμπληρωματικές πληροφορίες, ως εξής: α) όταν δεν έχει συμπληρωθεί τμήμα του εντύπου του ΕΕΣ, β) όταν παρατηρείται ασάφεια στο περιεχόμενο του ΕΕΣ, γ) όταν υπάρχει προφανές σφάλμα στο ΕΕΣ, δ) όταν δεν υπάρχει βεβαιότητα για το εάν το πρόσωπο που συνελήφθη δυνάμει του ΕΕΣ είναι ο καταζητούμενος⁹⁴.

3.5. Ο επείγων χαρακτήρας της ανταλλαγής συμπληρωματικών πληροφοριών.

---

⁹¹ Βλ. σημείωση 20.

⁹² Βλ. σημείωση 20.

⁹³ Βλ. σημείωση 20.

⁹⁴ Απόφαση του Δικαστηρίου της 25^{ης} Ιανουαρίου 2017, Vilkas, C-640/15, ECLI:EU:C:2017:39.

Το άρθρο 15 παρ. 2 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ προβλέπει, ότι λόγω του επείγοντος χαρακτήρα της διαδικασίας, η δικαστική Αρχή του Κράτους Μέλους εκτέλεσης μπορεί να θέτει προθεσμία, προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες συμπληρωματικές πληροφορίες από την δικαστική Αρχή έκδοσης, λαμβάνοντας υπόψη και τις προθεσμίες του άρθρου 17 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ.

Εάν η δικαστική Αρχή εκτέλεσης κρίνει, ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το Κράτος Μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών ... και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17 (άρθρο 15 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ).

Στο ίδιο πλαίσιο, το άρθρο 19 παρ. 1 Ν. 3251/2004 προβλέπει, ότι «*Η απόφαση για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδίδεται εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 21 του παρόντος, ενώ η παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζει, ότι σε περίπτωση που η δικαστική Αρχή εκτέλεσης «κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την προσαγωγή, ζητεί, μέσω του εισαγγελέα εφετών, την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων».*

Κεφάλαιο τρίτο

Αξιολόγηση της εφαρμογής του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στα Κράτη Μέλη – Βέλτιστες πρακτικές

1. Ο τέταρτος γύρος αμοιβαίας αξιολόγησης των Κρατών Μελών με τίτλο «η πρακτική εφαρμογή του ΕΕΣ και των σχετικών διαδικασιών παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών»

Την 05/12/1997 υιοθετήθηκε η Κοινή Δράση 97/827/ΔΕΥ⁹⁵ με την οποία το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (ΔΕΥ) της Ένωσης θέσπισε μηχανισμό αξιολόγησης της εθνικής εφαρμογής και της υλοποίησης των διεθνών υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει τα Κράτη Μέλη στον τομέα της καταπολέμησης του οργανωμένου εγκλήματος. Ο εν λόγω μηχανισμός αξιολόγησης περιλαμβάνει την πραγματοποίηση αμοιβαίων αξιολογήσεων των Κρατών Μελών, υπό την διοργάνωση της Προεδρίας του Συμβουλίου της Ένωσης σε συνεργασία με την Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή, με τη συμμετοχή εμπειρογνομώνων (π.χ. εκπροσώπων των δικαστικών και των αστυνομικών Αρχών) από τα Κράτη Μέλη. Κάθε γύρος αξιολογήσεων εστιάζει σε συγκεκριμένη θεματική, η οποία προκύπτει κατόπιν διαβούλευσης μεταξύ των Κρατών Μελών και των εμπλεκόμενων θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

Στο προαναφερόμενο πλαίσιο, από τον Μάρτιο του 2006 έως τον Απρίλιο του 2009 πραγματοποιήθηκε ο τέταρτος γύρος αμοιβαίων αξιολογήσεων⁹⁶, με θέμα «Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και οι συναφείς διαδικασίες παράδοσης μεταξύ Κρατών Μελών». Οι εμπειρογνώμονες, αφού επεξεργάστηκαν τις απαντήσεις των Κρατών Μελών στο ερωτηματολόγιο του Συμβουλίου της Ένωσης, πραγματοποίησαν επισκέψεις αξιολόγησης στα Κράτη Μέλη, εκπόνησαν ξεχωριστή έκθεση για κάθε αξιολογούμενο Κράτος Μέλος, στην οποία περιγράφονται οι οργανωτικές δομές και οι νομικές πρακτικές αυτού, τόσο ως Κράτους Μέλους έκδοσης, όσο και ως Κράτους Μέλους εκτέλεσης, τυχόν καλές πρακτικές που παρατηρήθηκαν, καθώς και ζητήματα που χρήζουν βελτίωσης στο

---

⁹⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:133053>.

⁹⁶ Έγγραφο 9602/05 του Συμβουλίου της Ε.Ε., «Συζήτηση προσανατολισμού όσον αφορά προτεινόμενη αμοιβαία αξιολόγηση».

αξιολογούμενο Κράτος Μέλος, απευθύνοντας, παράλληλα, σε αυτό συστάσεις, με σκοπό την βελτίωση της εφαρμογής του θεσμού του ΕΕΣ. Επιπλέον, με το πέρας της αξιολόγησης, το Συμβούλιο ΔΕΥ της Ένωσης ενέκρινε την 04-05/06/2009⁹⁷ την τελική έκθεσή του αναφορικά με τα συνολικά αποτελέσματα της εν λόγω αξιολόγησης.

1.1. Τα κύρια ευρήματα του τέταρτου γύρου αμοιβαίων αξιολογήσεων για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Βάσει των ευρημάτων της αξιολόγησης, οι εμπειρογνώμονες συμπέραναν, ότι τα χρονικά όρια παράδοσης των καταζητούμενων έχουν μειωθεί αρκετά σε σχέση με το παραδοσιακό σύστημα έκδοσης, γεγονός που θεωρείται σημαντική προστιθέμενη αξία του εργαλείου του ΕΕΣ, καθώς βάσει των στατιστικών που είχαν στην διάθεσή τους οι αξιολογητές, μια συνήθης διαδικασία παράδοσης διαρκεί κατά μέσο όρο σαράντα τρεις μέρες⁹⁸. Παρά το γενικό συμπέρασμα των αξιολογητών ότι το ΕΕΣ εφαρμόζεται αποτελεσματικά, η έκθεση αναφέρει, ότι υπάρχει περιθώριο βελτίωσης, κάνοντας ειδική αναφορά στην επικείμενη τότε έναρξη επιχειρησιακής λειτουργίας του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II), η οποία τελικώς πραγματοποιήθηκε την 09/04/2013 και συνεισέφερε στην επίλυση αρκετών πρακτικών προβλημάτων⁹⁹.

1.2. Η αξιολόγηση της Ελλάδας.

Το χρονικό διάστημα από 8 έως και 11 Απριλίου 2008, στο πλαίσιο του τέταρτου γύρου αμοιβαίων αξιολογήσεων για το ΕΕΣ, πραγματοποιήθηκε επιτόπια επίσκεψη εμπειρογνώμωνων των Κρατών Μελών, του Συμβουλίου και της Επιτροπής στην Ελλάδα, με πρωταρχικό τους σκοπό να αξιολογήσουν τις πρακτικές διαδικασίες που εφαρμόζονται από την Ελλάδα είτε ως Κράτος Μέλος έκδοσης είτε ως Κράτος Μέλος εκτέλεσης στο πλαίσιο εφαρμογής του θεσμού του ΕΕΣ. Παρακάτω, θα

---

⁹⁷ Εγγραφο 8302/4/09 του Συμβουλίου της Ε.Ε., με τίτλο «Τελική έκθεση του τέταρτου γύρου αμοιβαίων αξιολογήσεων – Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και οι σχετικές διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών».

⁹⁸ Εγγραφο 8302/4/09 του Συμβουλίου Ε.Ε., Βρυξέλλες 28/05/2009, Τελική έκθεση του τέταρτου γύρου αμοιβαίων αξιολογήσεων – Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και οι σχετικές διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών, σελ. 6.

⁹⁹ Βλ. σημείωση 86.

παρουσιάσουμε τα κυριότερα ευρήματα που προέκυψαν κατά την εν λόγω αξιολόγηση¹⁰⁰.

1.2.1. Τα κυριότερα ευρήματα.

1.2.1.1. Η Ελλάδα ως Κράτος Μέλος εκτέλεσης.

1.2.1.1.1. Η ελληνική νομοθεσία και οι σχετικές διαδικασίες. Οι εμπειρογνώμονες συμπέραναν, ότι, όσον αφορά τη μεταφορά της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ στο ελληνικό δίκαιο, καθώς ο ελληνικός εκτελεστικός νόμος βασίστηκε, σε μεγάλο βαθμό, στην αντιγραφή και την επικόλληση του κειμένου της προαναφερόμενης Απόφασης – Πλαισίου, ο Έλληνας νομοθέτης δεν έδωσε την δέουσα προσοχή αναφορικά με τη νομοθεσία και τις πρακτικές που εφαρμόζονται σε άλλους τομείς του ποινικού δικαίου που αλληλοεπιδρούν με το θεσμό του ΕΕΣ. Επιπλέον, ενώ σε αρκετά σημεία ισχύει ο ελληνικός Ποινικός Κώδικας, κάτι τέτοιο διευκρινίζεται επακριβώς στο Ν. 3251/2004. Συνεπώς, οι εμπειρογνώμονες συνέστησαν στην Ελλάδα αφενός να καταρτίσει γραπτές κατευθυντήριες γραμμές ως προς τον τρόπο εφαρμογής του Ν. 3251/2004, αφετέρου να εξετάσει τη συμμόρφωση του εν λόγω νόμου με την Απόφαση – Πλαίσιο για το ΕΕΣ, καθώς και τη συσχέτισή του με το ελληνικό ποινικό δικονομικό δίκαιο¹⁰¹.

1.2.1.1.2. Η συγκεντρωτική προσέγγιση όσον αφορά τον χειρισμό υποθέσεων Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης. Κατά την ημερομηνία πραγματοποίησης της αξιολόγησης, παρόλο που αρμόδιες για την έκδοση ΕΕΣ ήταν δεκαπέντε Εισαγγελίες Εφετών, στην πραγματικότητα ποσοστό μεγαλύτερο από δύο τρίτα των ΕΕΣ που εκδίδονται από την Ελλάδα εκδίδονται από την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, ενώ όσον αφορά την εκτέλεση, ακόμη περισσότερα από δύο τρίτα από το σύνολο των ΕΕΣ που έλαβε το 2007 η Ελλάδα ανατέθηκαν στις Εισαγγελίες Εφετών Αθηνών, Θεσσαλονίκης

---

¹⁰⁰ Έγγραφο 13416/1/08 του Συμβουλίου της Ε.Ε., Βρυξέλλες 20/10/2008, Έκθεση Αξιολόγησης του τέταρτου γύρου των αμοιβαίων αξιολογήσεων «Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των σχετικών διαδικασιών παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών – Έκθεση της Ελλάδας».

¹⁰¹ Βλ. σημείωση 88, σελ. 41, 42.

και Θράκης¹⁰². Για τους λόγους αυτούς, οι εμπειρογνώμονες συνέστησαν στην Ελλάδα να εγκαθιδρύσει μια δεξαμενή δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργιών Εισαγγελία Εφετών που θα χειρίζονται υποθέσεις έκδοσης και εκτέλεσης ΕΕΣ, με σκοπό την βελτίωση της αποτελεσματικότητας της εθνικής εφαρμογής του θεσμού του ΕΕΣ¹⁰³.

1.2.1.1.3. Ο τρόπος καταγραφής και παρακολούθησης των υποθέσεων Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης. Οι εμπειρογνώμονες θεώρησαν अपαρχαιωμένο τον τρόπο με τον οποίο τα ΕΕΣ καταγράφονται και τυγχάνουν επεξεργασίας από το διοικητικό προσωπικό των Εισαγγελιών Εφετών, καθώς κατά τη χρονική στιγμή κατά την οποία έλαβε χώρα η εν λόγω αξιολόγηση, δεν υπήρχε σύστημα ηλεκτρονικής καταγραφής και παρακολούθησης των σχετικών υποθέσεων προσαρμοσμένο στις ανάγκες των διαδικασιών του ΕΕΣ, το οποίο θα παρείχε τη δυνατότητα παρακολούθησης των σχετικών προθεσμιών και της τήρησης στατιστικών στοιχείων¹⁰⁴.

1.2.1.1.4. Το καθεστώς λειτουργίας των Εισαγγελιών Εφετών. Η ομάδα εμπειρογνώμων παρατήρησε, ότι οι Εισαγγελίες Εφετών δεν λειτουργούν σε καθεστώς είκοσι τεσσάρων ωρών την ημέρα και επτά ημερών την εβδομάδα, γεγονός το οποίο θα μπορούσε να επιφέρει δυσχέρειες σε επείγουσες περιπτώσεις ΕΕΣ. Για το λόγο αυτό, οι εμπειρογνώμονες απηύθυναν σύσταση στην Ελλάδα να διασφαλίσει την αντιμετώπιση επειγόντων περιπτώσεων ΕΕΣ, π.χ.. τα Σαββατοκύριακα και τις επίσημες αργίες, μέσω της δημιουργίας των απαραίτητων εθνικών μηχανισμών¹⁰⁵.

1.2.1.1.5. Η αντικατάσταση των καταχωρίσεων στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν βάσει του άρθρου 95 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν. Οι εμπειρογνώμονες παρατήρησαν, ότι κατά την ημερομηνία πραγματοποίησης της αξιολόγησης, οι καταχωρίσεις που ήδη είχαν εισαχθεί στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν βάσει του άρθρου 95 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν και

---

¹⁰² Βλ. σημείωση 88, σελ. 33.

¹⁰³ Βλ. σημείωση 88, σελ. 42.

¹⁰⁴ Βλ. σημείωση 88, σελ. 33.

¹⁰⁵ Βλ. σημείωση 88, σελ. 35.

οι καταχωρίσεις για διεθνή εντάλματα σύλληψης δεν είχαν μετατραπεί στις αντίστοιχες καταχωρίσεις βάσει των ΕΕΣ¹⁰⁶. Για το λόγο αυτό, η ομάδα αξιολογητών συνέστησε στην Ελλάδα να διασφαλίσει, ότι οι προϋπάρχουσες καταχωρίσεις στο Σύστημα Πηλοφοριών Σένγκεν σύμφωνα με το άρθρο 95 της Σύμβασης Εφαρμογής Συμφωνίας Σένγκεν και οι καταχωρίσεις για διεθνή εντάλματα σύλληψης θα αντικατασταθούν από καταχωρίσεις στο Σύστημα Πηλοφοριών Σένγκεν με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοση ή την έκδοση βάσει ΕΕΣ¹⁰⁷.

1.2.1.1.6. Η καλή πρακτική αναφορικά με τη μετάφραση των Ευρωπαϊκών Συστημάτων Σύλληψης στην αγγλική γλώσσα από πλευράς της Ελλάδας ως Κράτους Μέλους έκδοσης. Οι εμπειρογνώμονες παρατήρησαν, ότι η πρακτική που ακολουθείται από τις αρμόδιες δικαστικές Αρχές έκδοσης να μεταφράζονται στην αγγλική γλώσσα όλα τα ΕΕΣ και στη συνέχεια να διαβιβάζονται στο ελληνικό Τμήμα SIRENE ή στο ελληνικό Κεντρικό Γραφείο INTERPOL διευκολύνει την εισαγωγή καταχώρισης στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, συμβάλλει στην διασφάλιση της ακρίβειας και έχει θετικό αντίκτυπο στην τακτική που πρέπει να ακολουθηθεί μετά τη σύλληψη του καταζητούμενου βάσει της καταχώρισης στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, για πρόσωπα που αναζητούνται, για να συλληφθούν με σκοπό την παράδοση ή την έκδοση, σύμφωνα με τα άρθρα 26 και 27 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862¹⁰⁸.

1.2.1.2. Η Ελλάδα ως Κράτος Μέλος εκτέλεσης.

1.2.1.2.1. Οι εξουσίες του Εισαγγελέα Εφετών. Η ομάδα των εμπειρογνομόνων παρατήρησε, ότι οι Έλληνες Εισαγγελείς Εφετών, ένεκα λόγου παραγραφής σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία, καθώς και στην περίπτωση που θεωρούν, ότι ισχύει ένας από τους λόγους μη εκτέλεσης του ΕΕΣ βάσει του Ν. 3251/2004, δεν προχωρούν σε σύλληψη του καταζητούμενου¹⁰⁹. Η πρακτική αυτή δεν συνάδει με το Ν. 3251/2004, σύμφωνα με τον οποίο *«όταν ο αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών λάβει το Ευρωπαϊκό*

---

¹⁰⁶ Βλ. σημείωση 88, σελ. 35.

¹⁰⁷ Βλ. σημείωση 88, σελ. 43.

¹⁰⁸ Βλ. σημείωση 88, σελ. 36.

¹⁰⁹ Βλ. σημείωση 88, σελ. 36.

Ενταλμα Σύλληψης που έχει εκδοθεί με τη μορφή που προβλέπει ο νόμος, φροντίζει για τη σύλληψη του καταζητούμενου»¹¹⁰. Ως εκ τούτου, οι αξιολογητές συνέστησαν στην Ελλάδα αφενός να διορθώσει την εν λόγω πρακτική που σχετίζεται με την άσκηση εξουσιών οι οποίες δεν προβλέπονται στο Ν. 3251/2004, όσον αφορά την άρνηση εκτέλεσης του ΕΕΣ, αφετέρου να επανεξετάσει την πρακτική που ακολουθείται από τις αρμόδιες ελληνικές δικαστικές Αρχές εκτέλεσης, σύμφωνα με την οποία η έναρξη της δικαστικής διαδικασίας για την έκδοση της απόφασης για την παράδοση εξαρτάται de facto από την απόφαση του αρμόδιου Εισαγγελέα Εφετών να συλλάβει τον καταζητούμενο¹¹¹.

1.2.1.2.2. Ο κατάλογος των αδικημάτων που δεν καλύπτονται από τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου. Το άρθρο 2 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ περιέχει κατάλογο τριάντα δυο κατηγοριών αδικημάτων για τα οποία επιτρέπεται η παράδοση του συλληφθέντος χωρίς να απαιτείται έλεγχος του διττού αξιοποίνου, εφόσον τιμωρούνται στο Κράτος Μέλος έκδοσης του ΕΕΣ με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας με ανώτατη διάρκεια τουλάχιστον τριών ετών και όπως ορίζονται από το δίκαιο του Κράτους Μέλους έκδοσης¹¹². Η δικαστική Αρχή εκτέλεσης έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε έλεγχο του διττού αξιοποίνου για αδικήματα που δεν περιλαμβάνονται στον προαναφερόμενο κατάλογο ή για όσα περιλαμβάνονται μεν στον κατάλογο αλλά για τα οποία δεν πληρούται το κατώτατο όριο των τριών ετών¹¹³. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 4 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδίδεται το ΕΕΣ συνιστούν αδίκημα δυνάμει του δικαίου του Κράτους Μέλους εκτέλεσης, ανεξαρτήτως των στοιχείων αντικειμενικής υποστάσεως

---

¹¹⁰ Άρθρο 14 παρ. 1 Ν. 3251/2004.

¹¹¹ Βλ. σημείωση 97.

¹¹² Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 3^{ης} Μαΐου 2007, *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261, σκέψεις 48 έως 60 και απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2020, X, C-717/18, ECLI:EU:C:2020:142, σκέψεις 36 έως 39

¹¹³ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2020, X, C-717/18, ECLI:EU:C:2020:142, σκέψη 42.

ή του νομικού χαρακτηρισμού αυτού¹¹⁴. Η εκτέλεση ΕΕΣ μπορεί να μην γίνεται δεκτή όταν, στις περιπτώσεις του άρθρου 2 παρ. 4 Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, η πράξη για την οποία εκδίδεται το ΕΕΣ δεν συνιστά αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του Κράτους Μέλους εκτέλεσης¹¹⁵, εξαιρουμένων των φορολογικών αδικημάτων. Επιπλέον, το άρθρο 4 παρ. 1 αφορά αξιόποινες πράξεις που δεν περιλαμβάνονται στον κατάλογο των 32 αξιόποινων πράξεων, για τα οποία δεν απαιτείται ο έλεγχος του διττού αξιοποίνου, στην περίπτωση που πληρούται το κατώτατο όριο των τριών ετών¹¹⁶.

Όσον αφορά το Ν. 3251/2004, η εκτέλεση ΕΕΣ επιτρέπεται χωρίς έλεγχο διττού αξιοποίνου για τα εγκλήματα που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 10 παρ. 2 του Ν. 3251/2004, εφόσον για αυτά απειλείται στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας με ανώτατο όριο τουλάχιστον τριών ετών. Ο Μουζάκης (2009) παρατηρεί, ότι ο Έλληνας νομοθέτης μετέφερε στην ελληνική νομοθεσία των εν λόγω κατάλογο εγκλημάτων, πλην όμως, δεδομένου ότι ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει 32 κατηγορίες αξιόποινων πράξεων περιλαμβάνει αντί των τριάντα δυο αντικειμενικών υποστάσεων αδικημάτων του άρθρου 2 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, καθιστώντας, έτσι, δυσχερέστερο τον σαφή ορισμό τους, με αποτέλεσμα ο εν λόγω κατάλογος του άρθρου 10 παρ. 1 του Ν. 3251/2004 να είναι στενότερος από εκείνον του άρθρου 2 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου χωρίς, για παράδειγμα, να καλύπτει την πράξη της «παραχάραξης, συμπεριλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ»¹¹⁷.

Η ομάδα των εμπειρογνομόνων παρατήρησε, ότι ο κατάλογος του άρθρου 10 του Ν. 3251/2004 διαφέρει από τον αντίστοιχο κατάλογο του άρθρου 28 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, με αποτέλεσμα ο Έλληνας νομοθέτης να έχει μονομερώς καταργήσει την επαλήθευση του διττού αξιοποίνου για ορισμένες κατηγορίες που δεν προβλέπονται στην Απόφαση - Πλαίσιο για το ΕΕΣ, γεγονός το

---

¹¹⁴ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, σκέψεις 35, 38 και 49.

¹¹⁵ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, σκέψεις 38 και 49.

¹¹⁶ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2020, X, C-717/18, ECLI:EU:C:2020:142, σκέψη 42.

¹¹⁷ Βλ. σημείωση 26.

οποίο, κατά την εκτίμηση των εμπειρογνομόνων, θα μπορούσε να επιφέρει δυσχέρειες σε σχέση με την επαλήθευση του αδικήματος, σε περίπτωση που οι αρμόδιες ελληνικές δικαστικές Αρχές εκτέλεσης λάβουν ΕΕΣ που εκδόθηκε για αδικήματα τα οποία έχουν παραληφθεί από το Ν. 3251/2004 (ήτοι εκβιασμό και απάτη)¹¹⁸. Για τους λόγους αυτούς, οι αξιολογητές συνέστησαν στην Ελλάδα να τροποποιήσει το Ν. 3251/2004, ούτως ώστε να βρίσκεται σε συμφωνία με την Απόφαση - Πλαίσιο για το ΕΕΣ, όσον αφορά τα αδικήματα για τα οποία επιτρέπεται η εκτέλεση ΕΕΣ χωρίς τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου¹¹⁹.

1.2.1.2.3. Η μεταφορά των λόγων προαιρετικής μη εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στην ελληνική νομοθεσία ως υποχρεωτικών. Οι διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 4^α της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ περιορίζουν την γενική υποχρέωση εκτέλεσης του ΕΕΣ του άρθρου 1 παρ. 2, εισάγοντας λόγους υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτέλεσης του ΕΕΣ, οι απαρίθμηση των οποίων στα προαναφερόμενα άρθρα της Απόφασης - Πλαισίου είναι εξαντλητική¹²⁰. Αναφορικά με τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης του εντάλματος, το Δικαστήριο της Ένωσης έχει κρίνει, αφενός ότι η δικαστική Αρχή εκτέλεσης μπορεί να επικαλεστεί μόνον τους λόγους που έχουν μεταφερθεί στην εθνική έννομη τάξη του Κράτους Μέλους εκτέλεσης¹²¹, αφετέρου ότι η άρνηση εκτέλεσης του ΕΕΣ θα πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικά, καθώς συνιστά εξαίρεση από την γενική υποχρέωση εκτέλεσης του ΕΕΣ, σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ¹²².

Η ομάδα των εμπειρογνομόνων παρατήρησε, ότι «αρκετοί» προαιρετικοί λόγοι μη εκτέλεσης του ΕΕΣ του άρθρου 4 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ

---

¹¹⁸ Βλ. σημείωση 88, σελ. 37.

¹¹⁹ Βλ. σημείωση 97.

¹²⁰ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2009, Wolzenburg, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616, σκέψη 57 και απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, ECLI: EU:C:2016:198, σκέψη 80.

¹²¹ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, σκέψη 21

¹²² Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503, σκέψη 19 και απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Αυγούστου 2017, Turikas, C-270/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:628, σκέψη 50.

μεταφέρθηκαν στην ελληνική νομοθεσία ως υποχρεωτικοί, πρακτική η οποία, σύμφωνα με τους αξιολογητές, αντίκειται τόσο στο πνεύμα, όσο και στο γράμμα της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, καθώς στο άρθρο 4 αυτής αναφέρεται σαφώς η «δικαστική Αρχή εκτέλεσης» ως το αρμόδιο όργανο που φέρει τη διακριτική ευχέρεια να αρνηθεί την εκτέλεση ενός ΕΕΣ για τους προβλεπόμενους σε αυτό λόγους. Οι εμπειρογνώμονες θεωρούν, ότι η στέρηση της διακριτικής ευχέρειας από τις αρμόδιες δικαστικές Αρχές εκτέλεσης να εφαρμόζουν ορισμένους από τους προαιρετικούς λόγους μη εκτέλεσης του ΕΕΣ θα μπορούσε δυνητικά να επιφέρει αρνητικές συνέπειες ιδίως όσον αφορά τη σχέση με την εδαφικότητα σε περίπτωση που το αδίκημα έχει διαπραχθεί εν μέρει εντός της ελληνικής επικράτειας και για τους λόγους αυτούς συνέστησαν στην Ελλάδα να τροποποιήσει το Ν. 3251/2004¹²³, ούτως ώστε να συμμορφώνεται με την Απόφαση - Πλαίσιο για το ΕΕΣ όσον αφορά τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης του ΕΕΣ¹²⁴.

Πράγματι, ο Έλληνας νομοθέτης, με το άρθρο 31 του Ν. 4947/2022 τροποποίησε την παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 3251/2004 επιφέροντας τις εξής αλλαγές: α) στην περ. ε' μετά τη φράση «*κατοικεί ή διαμένει στην Ελλάδα*» προστίθεται η φράση «*ή είναι Έλληνας υπήκοος*», β) προστίθενται περ. ζ', η', θ' και ι', αναφορικά με λόγους προαιρετικής άρνησης εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Ωστόσο, ο Nilsson θεωρεί, ότι ο εθνικός νομοθέτης εκάστου Κράτους Μέλους δεν υποχρεούται να διατηρήσει στον εθνικό εφαρμοστικό νόμο την δυνητική φύση των λόγων άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος που προβλέπονται στο άρθρο 4 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ¹²⁵. Στο πλαίσιο αυτό, ο Έλληνας νομοθέτης μετέφερε κάποιους από τους δυνητικούς λόγους άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ στην ελληνική έννομη τάξη ως υποχρεωτικούς¹²⁶, ούτως ώστε, ενώ η Απόφαση – Πλαίσιο προβλέπει τρεις υποχρεωτικούς λόγους άρνησης εκτέλεσης, το άρθρο 11 του Ν. 3251/2004 να προβλέπει συνολικά οκτώ λόγους για τους οποίους η δικαστική Αρχή

---

¹²⁴ Βλ. σημείωση 97.

¹²⁵ Nilsson H., *Mutual Trust in the European Criminal Area*, Editions de l' Université de Bruxelles, 2005, σελ. 25.

¹²⁶ Θετικά κρίνει την επιλογή αυτή του Έλληνα νομοθέτη ο Μυλωνόπουλος Χ., όπ. ανωτ., ΠονΧρ ΝΔ' (2004), σελ. 1048.

εκτέλεσης πρέπει να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος και το άρθρο 12 του ως άνω νόμου να περιλαμβάνει πέντε δυνητικούς λόγους άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ.

1.2.1.2.4. Οι λόγοι μη εκτέλεσης του εντάλματος σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 12 της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 12 της Απόφασης - Πλαισίου, καμία από τις διατάξεις αυτής δεν μπορεί να ερμηνευθεί ούτως ώστε να μην επιτρέπει την άρνηση παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ΕΕΣ, εφόσον βάσει αντικειμενικών στοιχείων, το ΕΕΣ εκδίδεται με σκοπό την δίωξη ή τιμωρία προσώπου με κριτήριο το φύλο, την φυλή, την θρησκεία, την εθνοτική καταγωγή, την ιθαγένεια, τη γλώσσα, τα πολιτικά φρονήματα ή τον γενετήσιο προσανατολισμό του ή ότι η θέση του καταζητούμενου είναι δυνατό να επιδεινωθεί για λόγους αυτούς. Στην αιτιολογική σκέψη 12 αναφέρεται, επίσης, ότι η Απόφαση - Πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν εμποδίζει τα Κράτη Μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σε σχέση με το δικαίωμα, μεταξύ άλλων, σε δίκαιη δίκη.

Όπως παρατηρεί ο Μουζάκης (2009) όσον αφορά τον ελληνικό εφαρμοστικό νόμο, στην παρ. 2 του άρθρου 1 του Ν 3251/2004, διατυπώνονται, αφενός ο κανόνας υποχρέωσης σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και αρχών στο πλαίσιο εφαρμογής του ως άνω νόμου, σε συμμόρφωση με τις προβλέψεις της παρ. 3 του άρθρου 1 της Απόφασης - Πλαισίου, αφετέρου η πρόβλεψη της αιτιολογικής σκέψης 13 του εν λόγω νομοθετήματος, σύμφωνα με την οποία *«Κανείς δεν μπορεί να απομακρυνθεί, να απελαθεί ή να εκδοθεί προς κράτος που διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση»*¹²⁷

Άποψη του συγγραφέα είναι, αφενός ότι ενώ η Απόφαση – Πλαίσιο δεν περιλαμβάνει την παραβίαση της «εθνικής δημόσιας τάξης» του Κράτους Μέλους εκτέλεσης ως υποχρεωτικό λόγο άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ, ο Ν 3251/2004 φαίνεται, ότι αποκλίνει από τις προβλέψεις της Απόφασης - Πλαισίου, καθώς αναφέρεται σε *«προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που διατυπώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση»*, αφετέρου, ότι, το άρθρο 1 παρ. 3 της Απόφασης - Πλαισίου παραπέμπει στο άρθρο 6 ΣυνθΕΕ και μόνο

---

¹²⁷ Βλ. σημείωση 26.

στις κοινές στα Κράτη Μέλη συνταγματικές αρχές και όχι στην παραβίαση οποιασδήποτε συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής ή δικαιώματος, όπως η παρ. 2 του άρθρου 1 Ν. 3251/2004, θεωρώντας, ότι η συγκεκριμένη επιλογή του Έλληνα νομοθέτη συμβαδίζει με την θέση του περί συνταγματικής υπεροχής του ελληνικού συνταγματικού δικαίου έναντι του δικαίου της Ένωσης και ως εκ τούτου, ακόμη και στην περίπτωση που δεν υπήρχε ρητή αναφορά της προσβολής των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών του Συντάγματος στο Ν. 3251/2004, θα έπρεπε να θεωρηθεί, ότι αυτό εξυπακούεται¹²⁸.

Στο παραπάνω πλαίσιο, η ομάδα των εμπειρογνομόνων κατά τον τέταρτο κύκλο αμοιβαίων αξιολογήσεων για την εφαρμογή του θεσμού του ΕΕΣ επεσήμανε, ότι ο Έλληνας νομοθέτης έχει μεταφέρει την αιτιολογική σκέψη 12 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, αναφορικά με τα «ανθρώπινα δικαιώματα» στο Ν. 3251/2004 ως υποχρεωτικό λόγο μη εκτέλεσης του ΕΕΣ, το οποίο αντίκειται στο κείμενο της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, στα άρθρα 3 και 4 της οποίας προβλέπεται εξαντλητικός κατάλογος των λόγων υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτέλεσης του εντάλματος, που δεν περιλαμβάνει τα ανθρώπινα δικαιώματα, όπως ορίζονται στην αιτιολογική σκέψη 12 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ¹²⁹. Ως εκ τούτου, η ομάδα των αξιολογητών επέστησε την προσοχή στην Ελλάδα, προκειμένου να τροποποιήσει το Ν. 3251/2004, ώστε το κείμενο του εν λόγω νομοθετήματος να βρίσκεται σε πλήρη συμφωνία με το άρθρο 4 της Απόφαση - Πλαισίου για το ΕΕΣ, όσον αφορά τους λόγους προαιρετικής μη εκτέλεσης του ΕΕΣ¹³⁰.

1.2.1.2.5. Η άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Ελλήνων υπηκόων κατόπιν παραλαβής του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης. Σύμφωνα με την αρχή της ενεργητικής προσωπικότητας του άρθρου 6 παρ. 1 ΠΚ¹³¹, οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι έχουν εφαρμογή, όταν ημεδαπός έχει τελέσει στην αλλοδαπή κακούργημα ή πλημμέλημα το οποίο θεωρείται αξιόποινη πράξη και κατά τους νόμους του κράτους όπου η εν λόγω πράξη τελέστηκε. Βάσει, λοιπόν, της εν λόγω αρχής, απαραίτητο

---

¹²⁸ Βλ. σημείωση 26.

¹²⁹ Βλ. σημείωση 88, σελ. 39.

¹³⁰ Βλ. σημείωση 97.

¹³¹ Ν. 4619/2019.

στοιχείο για την άσκηση δικαιοδοσίας από τα ελληνικά ποινικά δικαστήρια συνιστά η ιθαγένεια του δράστη, ο οποίος είτε θα πρέπει να είναι Έλληνας πολίτης κατά τον χρόνο τέλεσης της αξιόποινης πράξης είτε να έλαβε την ελληνική ιθαγένεια αργότερα, όπως ορίζεται στην παρ. 2 του άρθρου 6 ΠΚ, η οποία ορίζει, ότι *«Η ποινική δίωξη ασκείται και εναντίον αλλοδαπού, ο οποίος κατά την τέλεση της πράξης ήταν ημεδαπός. Επίσης ασκείται και εναντίον εκείνου που απέκτησε την ελληνική ιθαγένεια μετά την τέλεση της πράξης»*.

Οι αξιολογητές υπογράμμισαν, ότι βάσει της αρχής της ενεργητικής προσωπικότητας, οι Έλληνες Εισαγγελείς μπορούν να ασκήσουν ποινική δίωξη κατά Έλληνα πολίτη για το αδίκημα στο οποίο ΕΕΣ έχει εκδοθεί σε βάρος του, αφού λάβουν το εν λόγω ΕΕΣ, με αποτέλεσμα τη μη εκτέλεση του συγκεκριμένου ΕΕΣ σε βάρος Έλληνα πολίτη¹³².

Ο Έλληνας νομοθέτης μετέφερε αφενός το άρθρο 4 παρ. 6 Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ ως υποχρεωτικό λόγο άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος για τους Έλληνες υπηκόους στο άρθρο 11 στοιχείο στ' και η' του Ν. 3251/2004 (το οποίο καταργήθηκε με το άρθρο 30 του Ν. 4947/2022), αφετέρου το άρθρο 5 παρ. 3 της Απόφασης – Πλαισίου ως προαιρετικό λόγο άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος για τους αλλοδαπούς που κατοικούν ή διαμένουν στην Ελλάδα, με το άρθρο 12 παρ. 1 στοιχεία α' και ε' και παρ. 13 του Ν. 3251/2004. Κατόπιν θέσεως σε ισχύ του Ν. 4947/2022 (άρθρο 31), το άρθρο 12 παρ. 1 στοιχείο θ' του Ν. 4596/2022 προβλέπει, ότι *«αν το πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης, είναι υπήκοος ή κάτοικος Ελλάδας και διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια πράξη»*).

Κατά την ερμηνεία του άρθρου 11 στοιχείο η' του Ν. 3251/2004, ο Άρειος Πάγος ταυτίζει την έννοια της «δίωξης» κατά το άρθρο 11 στοιχείο η' του Ν. 3251/2004 προς την «ποινική δίωξη» κατά το άρθρο 43 ΚΠΔ, κρίνοντας ότι απαιτείται για την εφαρμογή της παραπάνω διάταξης του Ν. 3251/2004 να έχει πράγματι ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος του ημεδαπού από τις ελληνικές δικαστικές Αρχές για την ίδια πράξη *«και όχι απλώς να έχει το ελληνικό κράτος τη δυνατότητα να ασκήσει ποινική δίωξη με τα αρμόδια όργανά του για την ίδια πράξη»*¹³³. Ωστόσο, η ποινική δίωξη στην

---

¹³² Βλ. σημείωση 88, σελ. 39.

¹³³ ΑΠ 2135/2005, σε Συμβ, ΠοινΧρ ΝΣΤ' (2006), σελ.598, ΑΠ 558/2007, σε Συμβ., ΠΛογ 2007, σελ. 370, καθώς και Συμεωνίδου – Καστανίδου Ε., όπ. ανωτ., ΠοινΔικ 2004, σελ. 778.

Ελλάδα μπορεί να ασκηθεί σε μεταγενέστερο χρόνο, κατόπιν της έκδοσης του σχετικού ΕΕΣ¹³⁴ και «το αργότερο κατά το χρόνο κρισιολόγησης του ΕΕΣ από το αρμόδιο ελληνικό δικαιοδοτικό όργανο», ήτοι έως το χρόνο κρισιολόγησης από το Συμβούλιο Εφετών ή από τον ΑΠ, σε περίπτωση άσκησης έφεσης, «αφού η πραγμάτωση της σχετικής ενέργειας τάσσεται από το νόμο ως ουσιώδης προϋπόθεση με εκτέλεσης του ελεγχόμενου εντάλματος, της οποίας η συνδρομή (όπως και λοιπών όρων υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του εντάλματος) είναι ερευνητέα κατά το χρόνο της δικαστικής κρισιολόγησης του εντάλματος»¹³⁵.

Σύμφωνα με το στοιχείο α' του άρθρου 12 του Ν. 3251/2004, η δικαστική Αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί να εκτελέσει ΕΕΣ στην περίπτωση που ο καταζητούμενος διώκεται στην Ελλάδα για την ίδια αξιόποινη πράξη. Ο εν λόγω δυνητικός λόγος άρνησης εκτέλεσης, ο οποίος μετέφερε στο εθνικό δίκαιο την διάταξη του άρθρου 4 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου, ισοδυναμεί με τον υποχρεωτικό λόγο άρνησης εκτέλεσης του άρθρου 11 στοιχείο η' του Ν. 3251/2004, με την διαφορά ότι όταν το ΕΕΣ έχει εκδοθεί σε βάρος ημεδαπού, αυτό υποχρεωτικά δεν εκτελείται, ενώ εάν το ένταλμα έχει εκδοθεί σε βάρος αλλοδαπού, εναπόκειται στην διακριτική ευχέρεια της δικαστικής Αρχής εκτέλεσης να αποφασίσει την εκτέλεση ή μη του ΕΕΣ με την προϋπόθεση της ποινικής δίωξης στην Ελλάδα για το εν λόγω αδίκημα¹³⁶. Η μεταφορά από τον Έλληνα νομοθέτη της εν λόγω περίπτωσης ως δυνητικού και όχι υποχρεωτικού λόγου άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ επικρίθηκε από τμήμα της θεωρίας με το αιτιολογικό ότι με τον τρόπο αυτό εκχωρείται ημεδαπό κυριαρχικό δικαίωμα, καθώς και η υποχρέωση διασφάλισης του κράτους δικαίου εκ μέρους της Πολιτείας¹³⁷. Ο ενωσιακός νομοθέτης, λαμβάνοντας υπόψη του ότι η ιθαγένεια του καταζητούμενου δεν αποτελεί λόγο άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ, εισάγει στην Απόφαση – Πλαίσιο (άρθρο 4 παρ. 2) μια ουδέτερη ως προς την ιδιότητα του ημεδαπού πρόβλεψη. Η απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 1

---

¹³⁴ Έτσι και ΣυμβΕφΘεσ1468/2005, ΠοινΔικ 2006, σελ. 563.

¹³⁵ Βλ. σημείωση 136, σελ. 599-600 και ΑΠ 558/2007, σε Συμβ., ΠΛογ 2007, σελ. 372.

¹³⁶ Βλ. σημείωση 26.

¹³⁷ Μυλωνόπουλος Χ., όπ. ανωτ., ΠοινΧρ ΝΔ' (2004), σελ. 1048.

της Συνθήκης, ως κοινοτική απαγόρευση καταρχήν μόνο «εντός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας Συνθήκης».

Σύμφωνα με την άποψη των εμπειρογνομόνων, η προσέγγιση αυτή, δεδομένου ότι η εκτέλεση ενός ΕΕΣ μπορεί να απορριφθεί, όχι μόνο όταν η δίωξη είχε αρχίσει κατά τη στιγμή της παραλαβής του ΕΕΣ, αλλά και κατόπιν εκκίνησης της σχετικής διαδικασίας μετά από την παραλαβή του ΕΕΣ, αντίκειται στο πνεύμα του άρθρου 4 παρ. 2 της Απόφασης – Πλαισίου, καθόσον εισάγει λόγο άρνησης συνδεδεμένο με την υπηκοότητα του καταζητούμενου, ο οποίος δεν προβλέπεται στην Απόφαση – Πλαίσιο για το ΕΕΣ¹³⁸. Άποψη του Μουζάκη (2009) είναι, ότι θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σχέση του καταζητούμενου αφενός με το εθνικό δίκαιο του Κράτους Μέλους έκδοσης, αφετέρου με την ελληνική έννομη τάξη¹³⁹. Εφόσον την προσαγωγή αλλοδαπού πολίτη της Ένωσης ζητά το Κράτος Μέλος του οποίου την ιθαγένεια φέρει ο καταζητούμενος ευρισκόμενος στην Ελλάδα για σύντομο χρονικό διάστημα, οι εν λόγω διατάξεις δεν εφαρμόζονται, καθώς αυτός ούτε κατοικεί ούτε και διαμένει στην Ελλάδα, σύμφωνα με την έννοια που προσέδωσε το Δικαστήριο στην υπόθεση Kozłowski¹⁴⁰. Ωστόσο, όταν ο καταζητούμενος αλλοδαπός πολίτης της Ένωσης είναι κάτοικος Ελλάδας ή διαμένει στην Ελλάδα¹⁴¹, κάνοντας χρήση του δικαιώματος της ελεύθερης κυκλοφορίας, ο Μουζάκης (2009) θεωρεί αδικαιολόγητη την άνιση μεταχείριση του Ν. 3251/2004 των αλλοδαπών πολιτών της Ένωσης έναντι των ημεδαπών καταζητούμενων, υποστηρίζοντας, ότι στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται ό,τι ισχύει και για τους ημεδαπούς¹⁴².

---

¹³⁸ Βλ. σημείωση 88, σελ. 39.

¹³⁹ Βλ. σημείωση 26.

¹⁴⁰ Έγγραφο 62008CJ0066, Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 17ης Ιουλίου 2008. Szymon Kozłowski. Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως: Oberlandesgericht Stuttgart - Γερμανία. Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις - Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ - Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών - Άρθρο 4, σημείο 6 - Λόγος για προαιρετική μη εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης - Ερμηνεία των όρων "κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης" και "διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης". Υπόθεση C-66/08, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:62008CJ0066>.

¹⁴¹ Βλ. για παράδειγμα την ΣυμβΕφαΘ 3/2005 (αδημ.) με την οποία κρίθηκε, ότι ο ισχυρισμός του εκζητουμένου, Γερμανού υπηκόου, του οποίου την προσαγωγή δυνάμει ΕΕΣ ζητούσαν οι γερμανικές Αρχές, «ότι είναι μόνιμος κάτοικος Γλυφάδας και μέτοχος κατά ποσοστό της εταιρίας Ι.Η.ΕΠΕ, καθώς και ότι απασχολεί 6-7 υπαλλήλους, είναι χωρίς έννομη επιρροή».

¹⁴² Βλ. σημείωση 26.

Επιπλέον, με την διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 στοιχείο β' του Ν. 3251/2004, η οποία προβλέπει, ότι *«αν οι ελληνικές αρχές αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, είτε να παύσουν τη δίωξη»*, ενσωματώνεται στο ελληνικό δίκαιο η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 3 της Απόφασης – Πλαισίου. Το Δικαστήριο έκρινε, ότι στο πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου λόγου άρνησης εκτέλεσης περιλαμβάνεται η πράξη αρχειοθέτησης της μήνυσης ή της αναφοράς από πλευράς του Εισαγγελέα βάσει του άρθρου 43 παρ. 1 ΚΠΔ, καθώς και η εισαγγελική διάταξη απόρριψης της έγκλησης, σύμφωνα με το άρθρο 47 ΚΠΔ, αποκλείοντας τυχόν απόφαση του Εισαγγελέα να μη συνεχίσει την ποινική δίωξη λόγω του ότι έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε άλλο Κράτος Μέλος κατά του ίδιου καταζητούμενου για τα ίδια πραγματικά περιστατικά χωρίς αξιολόγησή τους¹⁴³.

1.2.1.2.6. Η νομική συνδρομή στις υποθέσεις που αφορούν το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης. Το άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 3251/2004 προβλέπει, ότι στις περιπτώσεις που ο εκζητούμενος συλλαμβάνεται βάσει ΕΕΣ, οδηγείται χωρίς αναβολή στον Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος *«αφού βεβαιώσει την ταυτότητά του, τον ενημερώνει για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του εντάλματος, για το δικαίωμά του να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού προστάτη και διερμηνέα, καθώς και για τη δυνατότητα που του παρέχεται να συγκατατεθεί στην προσαγωγή του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος»*. Η ομάδα των αξιολογητών επεσήμανε, ότι από την παραπάνω διάταξη προκύπτει, ότι το δικαίωμα του καταζητούμενου σε νομικό σύμβουλο ανακοινώνεται κατά την προσαγωγή του ενώπιον του Εισαγγελέα Εφετών, με αποτέλεσμα να είναι πιθανό ο διορισμένος δικηγόρος να μην έχει την δυνατότητα να βοηθήσει τον καταζητούμενο αμέσως μετά τη σύλληψή του. Επιπλέον, στο Ν. 3251/2004 δεν γίνεται ρητή αναφορά σε δυνατότητα κάλυψης των εξόδων του δικηγόρου από το ελληνικό κράτος, σε περίπτωση που ο καταζητούμενος δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να προσφύγει σε δικηγόρο¹⁴⁴. Για τους λόγους αυτούς, οι εμπειρογνώμονες απηύθυναν σύσταση στην Ελλάδα αφενός να συμπεριλάβει στο Ν. 3251/2004 το δικαίωμα πρόσβασης του συλληφθέντος βάσει ΕΕΣ σε δικηγόρο ο οποίος θα αμείβεται από το ελληνικό κράτος, αφετέρου να διασφαλίσει

---

¹⁴³ Βλ. απόφαση του ΔΕΚ της 10.3.2005 στην υπόθ. C-459/03, Ποινική διαδικασία κατά Filomeno Mario Miraglia, σκ. 30.

¹⁴⁴ Βλ. σημείωση 88, σελ. 40.

ότι στην προαναφερόμενη νομοθεσία θα περιλαμβάνεται διάταξη αναφορικά με τη δέουσα ενημέρωση του καταζητούμενου για τα δικαιώματά του αμέσως αφού συλληφθεί¹⁴⁵.

Το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 3251/2004, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4947/2022, με το άρθρο 11 Ν.4236/2014 (άρθρο 5 της Οδηγίας 2012/13/ΕΕ¹⁴⁶) και με το άρθρο 53 παρ. 1 του Ν.4478/2017, προβλέπει, ότι «Όταν ο εκζητούμενος συλλαμβάνεται βάσει του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, του χορηγείται αμέσως έγγραφο με πληροφορίες για τα δικαιώματά του και οδηγείται χωρίς αναβολή στον εισαγγελέα εφετών». Παρατηρείται, λοιπόν, ότι με την ως άνω τροποποίηση, ο Έλληνας νομοθέτης διασφάλισε την ενημέρωση του συλληφθέντος αναφορικά με τα δικαιώματά του, σε με το άρθρο 5 της Οδηγίας 2012/13/ΕΕ¹⁴⁷. Επίσης, η ως άνω διάταξη προβλέπει, ότι ο Εισαγγελέας Εφετών, αφού προβεί σε βεβαίωση της ταυτότητας του συλληφθέντος, προχωρά στην ενημέρωσή του για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του ΕΕΣ, για το δικαίωμα πρόσβασης σε νομικό παραστάτη και διερμηνέα τόσο στο Κράτος Μέλος εκτέλεσης, όσο και στο Κράτος Μέλος έκδοσης, για το δικαίωμά του να ενημερώσει και να επικοινωνήσει με τρίτα πρόσωπα και με τις προξενικές αρχές του Κράτους του και για τη δυνατότητα συγκατάθεσης στην προσαγωγή του στο Κράτος Μέλος έκδοσης του ΕΕΣ, συντάσσοντας σχετική έκθεση σύμφωνα με τα άρθρα 148 έως 153 ΚΠΔ.

1.2.1.2.7. Οι διαδικασίες προσφυγής. Το άρθρο 14 της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ προβλέπει, ότι «εφόσον ο συλληφθείς δεν συγκατατίθεται στην παράδοσή του κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 13, έχει δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική Αρχή του Κράτους Μέλους εκτέλεσης, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του Κράτους Μέλους εκτέλεσης». Σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 του Ν. 3251/2004, κατά της απόφασης για την παράδοση μπορεί να ασκηθεί έφεση εντός 24 ωρών από την δημοσίευσή της, στην

---

¹⁴⁵ Βλ. σημείωση 97.

¹⁴⁶ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2012 σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012L0013&from=RO>.

¹⁴⁷ ΕΕ L 142 της 1.6.2012, Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32012L0013>.

οποία θα πρέπει να αναφέρονται εγγράφως οι σχετικοί λόγοι, σύμφωνα με τα οριζόμενα του άρθρου 451 του ΚΠΔ. Άποψη των εμπειρογνομόνων είναι ότι η προθεσμία των είκοσι τεσσάρων ωρών για την υποβολή προσφυγής θεωρείται εξαιρετικά σύντομη, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τις περιπτώσεις στις οποίες ο καταζητούμενος χρειάζεται να βρει δικηγόρο¹⁴⁸. Οι εμπειρογνώμονες θεωρούν, ότι η παραπάνω προθεσμία και οι σχετικές διατυπώσεις που ορίζονται στην ελληνική νομοθεσία είναι αρκετά αυστηρές, ώστε να παρεμποδίσουν πιθανόν το δικαίωμα προσφυγής του συλληφθέντος και για το λόγο αυτό συνέστησαν στην Ελλάδα να διασφαλίσει, ότι ο καταζητούμενος θα έχει την δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά το δικαίωμά του να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης περί της παράδοσής του¹⁴⁹.

1.2.1.2.8. Η καλή πρακτική του ελέγχου των καταχωρίσεων στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν και η προσθήκη δείκτη εγκυρότητας από πλευράς της Ελλάδας ως Κράτους Μέλους εκτέλεσης. Η ομάδα των αξιολογητών εξήρε το γεγονός ότι στο ελληνικό Τμήμα SIRENE έχουν αποσπαστεί δικαστικοί και εισαγγελικοί εκπρόσωποι, επιφορτισμένοι με την υποστήριξη του επιτόπιου ελέγχου της εγκυρότητας των καταχωρίσεων στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν από το προσωπικό του ελληνικού Τμήματος SIRENE, καθώς και το ότι οι ειδικές ενδείξεις (flags) μπορούν να προστεθούν μόνο από τον αρμόδιο για την επεξεργασία του ΕΕΣ Εισαγγελέα Εφετών¹⁵⁰.

1.2.1.2.9. Η καλή πρακτική της εφαρμογής ευέλικτου γλωσσικού καθεστώτος από πλευράς της Ελλάδας ως Κράτους Μέλους εκτέλεσης. Οι εμπειρογνώμονες επιδοκίμασαν το ότι οι ελληνικές Αρχές αποδέχονται μετάφραση του ΕΕΣ στην αγγλική γλώσσα με σκοπό τη σύλληψη του καταζητούμενου. Επιπλέον συμπληρωματικές πληροφορίες μπορούν να παρέχονται από την Αρχή του Κράτους Μέλους έκδοσης, είτε αυθόρμητα είτε κατόπιν αιτήματος των ελληνικών Αρχών, επίσης στην αγγλική γλώσσα¹⁵¹.

---

¹⁴⁸ Βλ. σημείωση 88, σελ. 40.

¹⁴⁹ Βλ. σημείωση 88, σελ. 44.

¹⁵⁰ Βλ. σημείωση 88, σελ. 41.

¹⁵¹ Βλ. σημείωση 128.

2. Η αξιολόγηση του τρόπου μεταφοράς της Απόφασης – Πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης στις εθνικές έννομες τάξεις των Κρατών Μελών

2.1. Τα κύρια ευρήματα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υιοθέτησε την πρώτη έκθεσή της για το ΕΕΣ το 2011¹⁵². Η έκθεση κατέδειξε ότι, μολονότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ήταν πολύ επιτυχές όσον αφορά τη βοήθεια που παρείχε στις χώρες της ΕΕ για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ορισμένοι τομείς χρήζουν περαιτέρω βελτίωσης, μεταξύ άλλων σχετικά με τη μεταφορά, τη σωστή εφαρμογή, την αναλογικότητα, την διασφάλιση των δικονομικών δικαιωμάτων των καταζητουμένων. Κατά τον χρόνο έγκρισης της εν λόγω έκθεσης, δώδεκα Κράτη Μέλη, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, δεν είχαν τροποποιήσει τη σχετική νομοθεσία τους σε συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, παρά τις σχετικές συστάσεις που διατυπώθηκαν σε προηγούμενες εκθέσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Τον Ιούλιο του 2020, η Επιτροπή ενέκρινε την τέταρτη έκθεσή της για την εφαρμογή του ΕΕΣ¹⁵³. Η εν λόγω έκθεση περιέχει αξιολόγηση του τρόπου μεταφοράς της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την Απόφαση - Πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου (εφημεροδίκια) στο σύνολο των 27 Κρατών Μελών που δεσμεύονται από αυτήν. Η αξιολόγηση βασίστηκε κυρίως στην ανάλυση των εθνικών νομικών μέσων μεταφοράς της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ που κοινοποιήθηκαν στην Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή βάσει του άρθρου 34 παρ. 2 της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ, σύμφωνα με το οποίο «*Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρονται στο εσωτερικό τους δίκαιο οι υποχρεώσεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο*». Το 2020 τα περισσότερα Κράτη Μέλη

---

¹⁵² Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή από το 2007 της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, Βρυξέλλες, 14.11.2011, 14 τελικό, COM (COM).

¹⁵³ Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της Απόφασης – Πλαισίου του Συμβουλίου, της 13^{ης} Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών, Βρυξέλλες, 2.7.2020, COM (2020) 270 final: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0270>.

είχαν τροποποιήσει το εθνικό τους δίκαιο με σκοπό τη μεταφορά της Απόφασης - Πλαισίου από την ημερομηνία έγκρισης της προηγούμενης έκθεσης της Επιτροπής το 2011¹⁵⁴, με τα περισσότερα εξ αυτών να έχουν κοινοποιήσει τη μεταφορά της Απόφασης - Πλαισίου στο εθνικό τους δίκαιο έως τον Ιούλιο του 2020¹⁵⁵. Βάσει των στοιχείων που αξιολογήθηκαν, η Επιτροπή θεωρεί το επίπεδο εφαρμογής της Απόφασης - Πλαισίου για το ΕΕΣ ικανοποιητικό σε σημαντικό αριθμό Κρατών Μελών, επισημαίνοντας, ταυτόχρονα, συγκεκριμένα ζητήματα συμφωνίας με την Απόφαση – Πλαίσιο σε μερικά Κράτη Μέλη, καλώντας τα τελευταία να τα αντιμετωπίσουν, προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα εφαρμογής του θεσμού του ΕΕΣ και να αναπτυχθεί ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης για τους πολίτες της Ένωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση¹⁵⁶.

2.2. Επόμενα βήματα με σκοπό την διασφάλιση της συμμόρφωσης των Κρατών Μελών με την Απόφαση – Πλαίσιο για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή στην ως άνω έκθεσή της αναφέρει, ότι πρόκειται να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα, με σκοπό να διασφαλίσει τη συμμόρφωση των Κρατών Μελών με την Απόφαση - Πλαίσιο σε ολόκληρη την Ένωση, μεταξύ άλλων κινώντας διαδικασίες επί παραβάσει, όπου το κρίνει σκόπιμο, σύμφωνα με το άρθρο 258 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹⁵⁷. Ως εκ τούτου, με σκοπό την υποστήριξη των Κρατών Μελών ως προς την πρακτική λειτουργία της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, η Επιτροπή, κατόπιν της δημοσίευσης της τέταρτης έκθεσής της αναφορικά με την εφαρμογή του ΕΕΣ, το 2020, διοργάνωσε συναντήσεις

---

¹⁵⁴ Έκθεση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την εφαρμογή, από το 2007, της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών – COM(2011) 175.

¹⁵⁵ Έκθεση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 34 της απόφασης-πλασίου του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (αναθεωρημένη έκδοση), COM(2006) 8 final.

¹⁵⁶ Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης Πρωτόκολλα Παραρτήματα της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης Δηλώσεις οι οποίες προσαρτώνται στην τελική πράξη της διακυβερνητικής διάσκεψης η οποία υιοθέτησε τη Συνθήκη της Λισσαβώνας που υπογράφηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2007: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9e8d52e1-2c70-11e6-b497-01aa75ed71a1.0005.01/DOC_1&format=PDF.

¹⁵⁷ Βλ. σημείωση 63.

στις οποίες συμμετείχαν εμπειρογνώμονες των Κρατών Μελών¹⁵⁸, ενώ το Μάρτιο του 2020 σύστησε συντονιστική ομάδα για το ΕΕΣ, με σκοπό τη βελτίωση της ανταλλαγής συμπληρωματικών πληροφοριών και τη συνεργασία μεταξύ των διάφορων παραγόντων που συμβάλλουν στη λειτουργία της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, αποβλέποντας στην ομοιομορφία μεταξύ των νομικών συστημάτων των Κρατών Μελών ως προς την εφαρμογή της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ.

Στην εν λόγω έκθεσή της, η Επιτροπή καταλήγει αναφέροντας, ότι θα εξακολουθήσει να αξιολογεί τη συμμόρφωση των εθνικών έννομων τάξεων συγκεκριμένων Κρατών Μελών με τις διατάξεις της Απόφασης – Πλαισίου για το ΕΕΣ, λαμβάνοντας όλα τα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει τη συμμόρφωση με την Απόφαση - Πλαίσιο σε ολόκληρη την Ένωση, μεταξύ άλλων, κινώντας διαδικασίες επί παραβάσει, όπου αυτό είναι αναγκαίο, σύμφωνα με το άρθρο 258 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)¹⁵⁹.

Συμπεράσματα

Τα Συμπεράσματα του Τάμπερε εισήγαγαν ένα φιλόδοξο πρόγραμμα με σκοπό την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση σε ποινικές υποθέσεις έχοντας ως επίκεντρο την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Από το 1999 έως και σήμερα, το ευρωπαϊκό ποινικό δίκαιο μετασχηματίστηκε από ένα διακυβερνητικό πεδίο σε έναν από τους πιο δυναμικούς και συνταγματικά σημαντικούς τομείς του ευρω - ενωσιακού δικαίου. Παρόλα αυτά, ο Μιτσιλέγκας (2020)¹⁶⁰ διακρίνει την υπεράσπιση του κράτους δικαίου ως μια βασική μελλοντική πρόκληση για την ευρωπαϊκή ποινική δικαιοσύνη, αναφέροντας ως παράδειγμα τις ανησυχίες που εκφράστηκαν τα προηγούμενα χρόνια κατά την εφαρμογή του θεσμού του ΕΕΣ, εγείροντας την ανάγκη επαγρύπνησης όσον αφορά τον έλεγχο του κράτους δικαίου, με σκοπό την διασφάλιση της αποτελεσματικής θεραπείας για τους Ευρωπαίους πολίτες που επηρεάζονται από την κρατική επιβολή. Ενόψει, μάλιστα, της παγκοσμιοποίησης, η πρόκληση για την Ένωση θα είναι να υποστηρίξει αλλά πολύ δε περισσότερο να προωθήσει τις αξίες της στην παγκόσμια σκηνή.

---

¹⁵⁸ Την 1η Απριλίου 2014, την 20ή Νοεμβρίου 2014, την 7η Ιουλίου 2016, την 17η Οκτωβρίου 2017 και την 7η Μαΐου 2019.

¹⁵⁹ Βλ. σημείωση 87.

¹⁶⁰ Βλ. σημείωση 10.

Κατόπιν ολοκλήρωσης είκοσι και πλέον ετών από το πρωτοποριακό πρόγραμμα του Τάμπερε, ο Brodowski (2020) διερωτάται, εάν το Ευρωπαϊκό Ποινικό Δίκαιο θα μπορούσε να θεωρηθεί, ότι έχει, τουλάχιστον σε επίπεδο νομοθεσίας, ολοκληρωθεί¹⁶¹. Ως απάντηση στο εν λόγω ερώτημα, ο συγγραφέας επισημαίνει την καθιέρωση συγκεκριμένων μέσων αμοιβαίας αναγνώρισης¹⁶² και δη του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης ως ενός επιτυχημένου εργαλείου για τις εισαγγελικές και τις δικαστικές Αρχές των Κρατών Μελών αλλά και τη θέσπιση σειράς οδηγιών για τα δικονομικά δικαιώματα των υπόπτων ή κατηγορουμένων¹⁶³ και για τα δικαιώματα των

---

¹⁶¹ Brodowski D. (2020). *European Criminal Justice – From Mutual Recognition to Coherence*. Στο S. Carrera, D. Curtin and A. Geddes (επιμ.), *20 Years Anniversary of the Tampere Programme, Europeanisation Dynamics of the EU Area of Freedom, Security and Justice*, (p. 225), Fiesole: European University Institute, 2020.

¹⁶² Most relevant are the European Arrest Warrant (Council of European Union, 2002), the mutual recognition of custodial sentences (Council of the European Union, 2008) and of financial penalties (Council of the European Union, 2005), the European Investigation Order (European Parliament and Council of the European Union, 2014), and the – not yet operational – Regulation (EU) 2018/1805 on the mutual recognition of freezing orders and confiscation orders (European Parliament and Council of the European Union, 2018c).

¹⁶³ Σχετικά με τη διερμηνεία και τη μετάφραση (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2010), πληροφορίες (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2012α), πρόσβαση σε δικηγόρο (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2013α), τεκμήριο αθωότητας και δικαίωμα παρουσίας (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2016α), διαδικαστικές εγγυήσεις για τα παιδιά (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2016γ) και νομική συνδρομή (Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2016ε).

θυμάτων ως μερικά μόνο από τα επιτεύγματα που έχει σημειώσει η Ένωση στην προσπάθεια βελτίωσης της αποτελεσματικότητας του ευρω-ενωσιακού ποινικού δικαίου. Άποψη του συγγραφέα είναι, ότι έχουν σημειωθεί σπουδαία βήματα προόδου προς μια πραγματικά ευρωπαϊκή ποινική δικαιοσύνη, χάρη στα οποία η Ευρώπη μπορεί να θεωρείται ασφαλέστερη, τόσο σε σχέση με το έγκλημα, όσο και σε σχέση με την προάσπιση των ελευθεριών των Ευρωπαίων πολιτών έναντι της κρατικής εξουσίας. Ωστόσο, ο Brodowski (2020) θεωρεί, ότι το Ευρωπαϊκό Ποινικό Δίκαιο απέχει ακόμη από τον στόχο της ολοκλήρωσής του, λόγω πραγματικών κινδύνων για το κράτος δικαίου, αναφέροντας ως παραδείγματα τον εθνικισμό, καθώς και σχετικές εκκλήσεις για εκ νέου εθνικοποίηση της ποινικής δικαιοσύνης. Άποψη της συγγραφέως είναι, ότι, αφενός τα τελευταία 20 χρόνια έχουν πραγματοποιηθεί αξιοσημείωτα βήματα προς την κατεύθυνση της ολοκλήρωσης του ευρω – ενωσιακού ποινικού δικαίου, αφετέρου υπάρχει περιθώριο βελτίωσης, όσον αφορά την πρακτική εφαρμογή των σχετικών νομοθετικών εργαλείων από τα Κράτη Μέλη. Όσον αφορά την περίπτωση της Ελλάδας, άποψη της συγγραφέως είναι, ότι οι δυσκολίες σε σχέση με την αποτελεσματική εφαρμογή του θεσμού του ΕΕΣ έγκειται κατά κύριο λόγο σε εγγενή χαρακτηριστικά (π.χ. γραφειοκρατικό σύστημα) των εμπλεκόμενων Αρχών, είτε όσον αφορά την έκδοση, είτε αναφορικά με την εκτέλεση του ΕΕΣ.

Πηγές:

Απόφαση του Δικαστηρίου της 10.3.2005 στην υπόθ. C-459/03, Ποινική διαδικασία κατά Filomeno Mario Miraglia.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503

Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Αυγούστου 2017, Turikas, C-270/17 PPU, ECLI:EU:C:2017:628.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2017, Popławski, C-579/15, ECLI:EU:C:2017:503.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 2009, Wolzenburg, C-123/08, ECLI:EU:C:2009:616.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, ECLI: EU:C:2016:198.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 3^{ης} Μαΐου 2007, Advocaten voor de Wereld, C-303/05, ECLI:EU:C:2007:261.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2020, X, C- 717/18, ECLI:EU:C:2020:142.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 25^{ης} Ιανουαρίου 2017, Vilkas, C-640/15, ECLI:EU:C:2017:39.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2020, X, C-717/18, ECLI:EU:C:2020:142, σκέψη 42.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, σκέψεις 35, 38 και 49.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4, σκέψεις 38 και 49.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2020, X, C-717/18, ECLI:EU:C:2020:142, σκέψη 42.

Απόφαση ΑΠ 2271/2004.

Απόφαση ΑΠ 1737/2005.

Απόφαση ΑΠ 2135/2005.

Απόφαση ΑΠ 558/2007.

Απόφαση Ν. 4619/2019.

Απόφαση Ν. 2787/2000.

Απόφαση Ν. 2718/1999.

Απόφαση Ν. 2514/1997.

Απόφαση Ν. 4620/2019.

Απόφαση Ν. 4165/1961.

Απόφαση Ν. 1789/1988.

Έγγραφο 13416/1/08 του Συμβουλίου της Ε.Ε., Βρυξέλλες 20/10/2008, Έκθεση Αξιολόγησης του τέταρτου γύρου των αμοιβαίων αξιολογήσεων «Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των σχετικών διαδικασιών παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών – Έκθεση της Ελλάδας».

Έγγραφο 8302/4/09 του Συμβουλίου της Ε.Ε., με τίτλο «Τελική έκθεση του τέταρτου γύρου αμοιβαίων αξιολογήσεων – Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και οι σχετικές διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών».

Έγγραφο 8302/4/09 του Συμβουλίου Ε.Ε., Βρυξέλλες 28/05/2009, Τελική έκθεση του τέταρτου γύρου αμοιβαίων αξιολογήσεων – Η πρακτική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και οι σχετικές διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των Κρατών Μελών.

Έγγραφο 9602/05 του Συμβουλίου της Ε.Ε., «Συζήτηση προσανατολισμού όσον αφορά προτεινόμενη αμοιβαία αξιολόγηση».

Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής της 18.11.2021 σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων για τα καθήκοντα των τμημάτων SIRENE και την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών όσον αφορά καταχωρίσεις στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής

συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις («Εγχειρίδιο SIRENE – Αστυνομία»), Βρυξέλλες, 18.11.2021 C(2021) 7901 τελικό.

Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1862 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, την τροποποίηση και κατάργηση της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της απόφασης 2010/261/ΕΕ της Επιτροπής: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R1862&from=FR>.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της 18.11.2021 σχετικά με τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων για τα καθήκοντα των τμημάτων SIRENE και την ανταλλαγή συμπληρωματικών πληροφοριών όσον αφορά καταχωρίσεις στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις («Εγχειρίδιο SIRENE – Αστυνομία»).

Έγγραφο 8216/2/08 του Συμβουλίου, Βρυξέλλες, 18.06.2006, σελ. 11.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Δεκεμβρίου 2008, Leymann και Pustovarov, C-388/08 PPU, ECLI:EU:C:2008:669.

ΕΕ C 202/389, Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2016/C 202/02): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016P/TXT&from=GA>

ECLI:EU:C:2016:140, ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ YVES Bot της 3ης Μαρτίου 2016 (1) Υποθέσεις C-404/15 και C-659/15 PPU Pál Aranyosi (C-404/15) και Robert Căldăraru (C-659/15 PPU) [αιτήσεις του Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως], <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=174758&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7051205>.

Συμπεράσματα της Προεδρίας, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε, 15 και 16 Οκτωβρίου 1999: <https://www.consilium.europa.eu/media/21052/91400.pdf>.

ΕΕ C 202/389, Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2016/C 202/02): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016P/TXT&from=GA>.

ΕΕ 332 Ε της 27/11/2001, Πρόταση ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=COM%3A2001%3A0522%3AFIN>

EE C 313 της 23/10/1996, Σύμβαση η οποία καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A41996A1023%2802%29>.

EE L 239 της 22.9.2000, Κεκτημένο του Σένγκεν - Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:42000A0922\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:42000A0922(02)).

EE C 191 της 23/06/1997, Σύμβαση για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Επεξηγηματική Έκθεση (Κείμενο εγκριθέν από το Συμβούλιο στις 26 Μαΐου 1997): <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A51997XG0623>.

EE C 313 της 23/10/1996, Σύμβαση η οποία καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A41996A1023%2802%29>

COM/2020/270 final, Έκθεση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιου του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0270>.

Ανακοίνωση της επιτροπής — Εγχειρίδιο για τον τρόπο έκδοσης και εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (2017/C 335/01): [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1006\(02\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC1006(02)).

Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2016, Poltorak, C-452/16PPU, ECLI:EU:C:2016:858: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=185246&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7752535>.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Νοεμβρίου 2016, Kovalkovas, C-477/16PPU, ECLI:EU:C:2016:861: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=185243&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7752891>.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2017, Grundza, C-289/15, ECLI:EU:C:2017:4: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf;jsessionid=7D05E28901AC09C2286B4E0AEFFAE316?text=&docid=239892&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=3310433>.

Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Melloni, C-399/11, ECLI:EU:C:2008:107:

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=134203&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7754577>.

COM(2007) 407 τελικό, Έκθεση της Επιτροπής για την εφαρμογή, από το 2005, της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

EE L 164 της 22.6.2002, Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/ALL/?uri=CELEX%3A32002F0475>.

EE C 202, 2016, Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9e8d52e1-2c70-11e6-b497-01aa75ed71a1.0005.01/DOC_1&format=PDF.

ECLI:EU:C:2016:198, ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 5ης Απριλίου 2016, «Προδικαστική παραπομπή — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Λόγοι αρνήσεως της εκτέλεσης — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης — Συνθήκες κράτησης στο κράτος μέλος έκδοσης»,

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf;jsessionid=84F26B5C6FF895BB3F6222B4D6A51308?text=&docid=175547&pageIndex=0&doclang=EL&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=7201928>.

Βιβλιογραφία

Brodowski D. (2020). European Criminal Justice – From Mutual Recognition to Coherence. Στο S. Carrera, D. Curtin and A. Geddes (επιμ.), *20 Years Anniversary of the Tampere Programme, Europeanisation Dynamics of the EU Area of Freedom, Security and Justice*, Fiesole: European University Institute, 2020.

Διονυσοπούλου Α. (2020). 8ο Συνέδριο Ένωσης Ποινικολόγων, (Επιμ.).

Κιούπη Δ. (2004). *Ο Ν 3251/2004 - Μια σύντομη παρουσίαση των βασικών του σημείων*. ΠΛογ, 972., σελ. 973.

Μυλωνόπουλος Χ. (2004). ΠοινΧρ ΝΔ'.

Mitsilegas V. (2020). 20 years from Tampere. The Constitutionalisation of Europe's Area of Criminal Justice. Στο S. Carrera, D. Curtin and A. Geddes (επιμ.), *20 Years Anniversary of the Tampere Programme, Europeanisation Dynamics of the EU Area of Freedom, Security and Justice* (p.220). Fiesole: European University Institute.

Μουζάκης Δ. (2009). *Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης*. Αθήνα: Νομική Βιβλιοθήκη.

Nilsson H. (2005). *Mutual Trust in the European Criminal Area*, Editions de l'Universite de Bruxelles, 2005, σελ. 25.

Φυτράκης Ε. (2006). ΠοινΔικ, *Η Ευρώπη των συνόρων και της καταστολής, περισσότερη ασάφεια αλλά λιγότερη δικαιοσύνη*. Αθήνα: Ο ίδιος.

